

Resource: Nepali Unlocked Literal Bible

Nepali Unlocked Literal Bible (Nepali) is based on: Nepali Unlocked Literal Bible, [Door43 World Missions Community](#), 2019, which is licensed under a [CC BY-SA 4.0 license](#).

This PDF version is provided under the same license.

Nepali Unlocked Literal Bible

John 1:1

¹ सुरुमा वचन हुनुहन्यो । वचन परमेश्वरसँग हुनुहन्यो ।
अनि वचन नै परमेश्वर हुनुहन्यो ।

² उहाँ सुरुदेखि नै परमेश्वरसँग हुनुहन्यो ।

³ सबै थोकहरू उहाँद्वारा बनिए, र बनिएको कुनै पनि थोक
उहाँविना बनिएन ।

⁴ उहाँमा जीवन थियो, अनि त्यो जीवन सबै मानिसहरूका
लागि ज्योति थियो ।

⁵ ज्योति अन्धकारमा चम्किन्छ, अनि अन्धकारले यसलाई
जितेन ।

⁶ परमेश्वरबाट पठाइएका एक जना मानिस थिए, जसको
नाउँ यूहन्ना थियो ।

⁷ उहाँद्वारा सबैले विश्वास गरून् भनेर उहाँ ज्योतिको बारेमा
गवाही दिन साक्षीको रूपमा आउनुभयो ।

⁸ यूहन्ना ज्योति थिएनन्, तर ज्योतिको बारेमा गवाही दिन
भनेर उनी आए ।

⁹ उहाँ सबै मानिसहरूलाई ज्योति दिनुहने र संसारमा
आउनुहने सत्य ज्योति हुनुहन्यो ।

¹⁰ उहाँ संसारमा हुनुहन्यो र संसार उहाँद्वारा नै बनियो, तर
संसारले उहाँलाई चिनेन ।

¹¹ उहाँ आफैहरूकहाँ आउनुभयो, तर उहाँलाई
आफैहरूले स्वीकार गरेनन् ।

¹² तर जितिले उहाँलाई स्वीकार गरे अर्थात् उहाँको नाउँमा
विश्वास गरे उहाँले तिनीहरूलाई परमेश्वरका सन्तानहरू
हुने अधिकार दिनुभयो ।

¹³ यिनीहरू न रगतले, न शारीरिक इच्छाअनुसार, न
मानिसको इच्छाअनुसार नै जन्मेका थिए, तर परमेश्वरबाट
जन्मेका थिए ।

¹⁴ अनि वचन देहधारी हुनुभयो र हाम्रा बिचमा बास गर्नुभयो ।
हामीले पिताबाट आउनुभएका एक मात्रको जस्तो अर्थात्
अनुग्रह र सत्यताले पूर्ण महिमा देख्याँ ।

¹⁵ यूहन्नाले उहाँको बारेमा गवाही दिए, र ठुलो सोरले यसो
भने, “मपछि आउनुहने मभन्दा महान् हुनुहन्छ, किनकि उहाँ
मभन्दा अगिदेखि नै हुनुहन्छ भनी मैले भनेको व्यक्ति उहाँ नै
हुनुहन्छ ।”

¹⁶ किनकि उहाँको पूर्णताबाट हामी सबैले अनुग्रहमाथि
अनुग्रह पाएका छौं ।

¹⁷ किनकि व्यवस्था मोशाद्वारा दिइयो । अनुग्रह र सत्यता येशू
ख्रीष्टद्वारा आयो ।

¹⁸ कसैले पनि परमेश्वरलाई कहिल्पै देखेको छैन । पिताको
छातीमा अडेस लाग्नुहने एक मात्र परमेश्वरले उहाँलाई
चिनाउनुभएको छ ।

¹⁹ यहूदीहरूले यस्तलेमबाट पुजारीहरू र लेवीहरूलाई
“तिमी को हो ?” भनी सोझ पठाउँदा यूहन्नाको गवाही यही हो
।

²⁰ उनले खुला भएर भने, र इन्कार गरेनन्, तर जवाफ दिए,
“म ख्रीष्ट होइनँ ।”

²¹ ल्यसकारण, तिनीहरूले उनलाई भने, “त्यसो भए तिमी को
हौत ? के तिमी एलिया हौ ?” उनले भने, “होइनँ ।” तिनीहरूले
भने, “के तिमी अगमवक्ता हौ ?” उनले जवाफ दिए, “होइनँ ।”

²² तब तिनीहरूले उनलाई भने, “तिमी को हौ, ताकि हामीलाई
पठाउनेहरूलाई हामीले जवाफ दिन सकौं ? तिमी आफ्नै
बारेमा के भन्छौ ?”

²³ उनले भने, “म मरुभूमिमा कराइरहेको एउटा आवाज हुँ ।
‘परमप्रभुको निम्ति बाटो सोझो बनाओ’ जस्तो यशैया
अगमवक्ताले भने ।”

²⁴ ती पठाइएकाहरू फरिसीहरूबाटका थिए ।

²⁵ तिनीहरूले उनलाई सोधेर भने, “तिमी न ख्रीष्ट, न एलिया,
न अगमवक्ता नै हौ भने किन बप्तिस्मा दिन्छौ ?”

²⁶ अनि यूहन्नाले तिनीहरूलाई यसो भनेर जवाफ दिए, “म
पानीले बप्तिस्मा दिन्छु । तर तिमीहरूका माझमा तिमीहरूले
नचिनेको कोही खडा हुनुहुँच्छ,

²⁷ उहाँ जो मपछि आउनुहुँच्छ, म उहाँको जुताको फित्ता
खोल्न लायकको छैनँ ।”

²⁸ यर्दनको पारिपटि बेधानियामा यी कुराहरू गरिएका थिए,
जहाँ यूहन्नाले बप्तिस्मा दिइरहेका थिए ।

²⁹ अर्को दिन यूहन्नाले येशू आफूकहाँ आइरहनुभएको देखे र
भने, “हेर, संसारको पाप उठाइलानुहुने परमेश्वरका थुमा !

³⁰ मपछि आउनुहुने मभन्दा महान् हुनुहुँच्छ, किनकि उहाँ
मभन्दा अगिदेखि नै हुनुहुँच्छ भनी मैले भनेको उहाँनै हुनुहुँच्छ
।

³¹ म उहाँलाई चिन्दिनथैं, तर उहाँलाई इसाएलीहरूप्रति
प्रकट गराउन सकियोस् भनी म पानीले बप्तिस्मा दिँदै आँए
।”

³² यूहन्नाले यसरी गवाही दिए, “मैले पवित्र आत्मा स्वर्गबाट
दुकुरझैं ओर्लिरहनुभएको र उहाँमाथि बस्नुभएको देखेँ ।

³³ मैले उहाँलाई चिन्दिनथैं, तर पानीमा बप्तिस्मा दिन
पठाउनुहुनेले मलाई भन्नुभयो, तिमीले जसमाथि पवित्र
आत्मा ओर्लिरहनुभएको र उहाँमाथि रहनुभएको देख्छौ,
पवित्र आत्माले बप्तिस्मा दिनुहुने उहाँले नै हुनुहुँच्छ ।”

³⁴ मैले देखेको, र उहाँ नै परमेश्वरका पुत्र हुनुहुँच्छ भनेर
गवाही दिएको छु ।”

³⁵ फेरि अर्को दिन यूहन्ना आफ्ना दुई जना चेलासँग
उभिरहँदा,

³⁶ तिनीहरूले येशू त्यही बाटो भएर हिँडिरहनुभएको देखे, र
यूहन्नाले भने, “हेर, परमेश्वरका थुमा !”

³⁷ यी दुई चेलाले यूहन्नाले यसो भनेका सुने, र तिनीहरूले
येशूलाई पछ्याए ।

³⁸ तब येशूले तिनीहरूले उहाँलाई पछ्याइरहेका देख्नुभयो र
तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू के चाहन्छौ ?” तिनीहरूले
उहाँलाई जवाफ दिए, “रब्बी (जसको अर्थ हो, गुरु), तपाईं
कहाँ बस्दै हुनुहुँच्छ ?”

³⁹ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आऊ अनि देख्छौ ।” तब
उनीहरू आए र उहाँ कहाँ बसिरहनुभएको थियो भनी देखे ।
त्यस दिन तिनीहरू उहाँसँगै बसे, किनभने दसौँ पहर हुन
लागेको थियो ।

⁴⁰ यूहन्नाले भनेको सुन्ने र येशूलाई पछ्याउनेहरू यी दुई
जनामध्ये एक जना सिमोन पत्रुसका भाइ अन्द्रियास थिए ।

⁴¹ अन्द्रियासले आफ्ना भाइ सिमोनलाई भेट्टाएर भने, “हामीले
मसीह (जसलाई ख्रीष्ट भनिन्छ) लाई भेट्टाएका छौं ।”

⁴² उनले आफ्ना भाइलाई येशूकहाँ ल्याए । अनि येशूले
उनलाई हेर्नुभयो र भन्नुभयो, ‘तिमी यूहन्नाका छोरा सिमोन
हो । तिमीलाई केफास (जसको अर्थ पत्रुस हो) भनिनेछ ।

⁴³ अर्को दिन जब येशू गालीलतिर जान त्यस ठाउँलाई छोडन चाहनुभयो, उहाँले फिलिपलाई भेट्नुभयो र उनलाई भन्नुभयो, “मलाई पछ्याऊ ।”

⁴⁴ फिलिप बेथसेदाका थिए जुन अन्द्रियास र पत्रुसको सहर थियो ।

⁴⁵ फिलिपले नथानेललाई भेटे र उनलाई भने, “मोशाको व्यवस्थामा र अगमवक्ताहरूले लेखेका अर्थात् नासरतका योसेफका छोरो येशूलाई हामीले भेट्नाएका छौं ।”

⁴⁶ नथानेलले उनलाई भने, “के नासरतबाट कुनै असल कुरा आउन सक्छ र ?” फिलिपले उनलाई भने, “आएर हेर !”

⁴⁷ येशूले नथानेललाई आफूकहाँ आइरहेको देख्नुभयो र उनलाई उनको बारेमा भन्नुभयो, “हेर, कुनै छल नभएका एक इस्साएली !”

⁴⁸ नथानेलले उहाँलाई भने, “तपाईं मलाई कसरी चिन्नुहुन्छ ?” येशूले उनलाई जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, “फिलिपले बोलाउनुभन्दा पहिले तिमी नेभाराको रुखमुनि हुँदा नै मैले तिमीलाई देखेँ ।”

⁴⁹ नथानेलले जवाफ दिए, “रब्बी, तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ ! तपाईं इस्साएलका राजा हुनुहुन्छ !”

⁵⁰ येशूले तिनलाई जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, “मैले तिमीलाई नेभाराको रुखमुनि देखेँ भनेको कारण, के तिमी मलाई विश्वास गर्छौ ? तिमीले योभन्दा ठुला-ठुला कुराहरू देखेछौ ।”

⁵¹ येशूले भन्नुभयो, “साँचो, साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, “तिमीहरूले स्वर्ग उघ्निएको, अनि परमेश्वरका स्वर्गदूतहरू मानिसका पुत्रमाथि ओर्लिरहेका र उक्लिरहेका देखेछौ ।”

John 2:1

¹ तिन दिनपछि गालीलको कानामा एउटा विवाह थियो, र येशूकी आमा त्यहाँ थिइन् ।

² विवाहमा येशू र उहाँका चेलाहरूलाई निम्तो दिइएको थियो ।

³ जब दाखमद्य सकियो, येशूकी आमाले उहाँलाई भनिन्, “तिनीहरूसित दाखमद्य छैन ।”

⁴ येशूले जवाफ दिनुभयो, “हे नारी, तपाईं किन मकहाँ आउनुहुन्छ ? मेरो समय अझ आइसकेको छैन ।”

⁵ उहाँकी आमाले नोकरहरूलाई भनिन्, “उहाँले तिमीहरूलाई जे गर भन्नुहुन्छ, त्यही गर” ।

⁶ त्यहाँ यहूदी विधिअनुसार शुद्धिकरणको लागि हरेकमा झाण्डै एक सय लिटर अटाउने छ वटा ढुङ्गाका भाँडाहरू थिए ।

⁷ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “भाँडाहरूमा पानी भर ।” त्यसैले तिनीहरूले पानी मुखसम्मै भरिदिए ।

⁸ तब उहाँले नोकरहरूलाई भन्नुभयो, “अब अलिकति लगेर मुख्य व्यक्तिलाई देऊ” । तिनीहरूले त्यसै गरे ।

⁹ मुख्य व्यक्तिले दाखमद्य बनेको त्यो पानी चाखे, तर यो कहाँबाट आएको भन्ने उनलाई थाहा थिएन (तर पानी भर्ने नोकरहरूलाई थाहा थियो) । तब उनले दुलहालाई बोलाए देखेछौ ।

¹⁰ र तिनलाई भने, “हरेक मानिसले असल दाखमद्य पहिले बाँडछ, र उनीहरू मातेपछि सस्तो दाखमद्य बाँडछन् । तर तिमीले त असल दखमद्य अझसम्म राखेका छौ ।”

¹¹ गालीलको कानामा येशूले गर्नुभएको यो पहिलो चिह्न थियो, र उहाँले आफ्नो महिमा प्रकट गर्नुभयो, अनि त्यसैले उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई विश्वास गरे ।

¹² यसपछि येशू उहाँकी आमा, उहाँका भाइहरू, उहाँका चेलाहरू कर्फनहुममा झरे, र त्यहाँ उनीहरू केही दिनसम्म बसे ।

¹³ यहूदीहरूको निस्तार-चाड आउन लागेको थियो, र येशू यरूशलायेम जानुभयो ।

¹⁴ उहाँले त्यहाँ गोरुहरू, भेड़ाहरू र परेवाहरू बेच्छेहरूलाई भेट्टाउनुभयो, र पैसा साट्नेहरू पनि त्यहाँ बसिरहेका थिए ।

¹⁵ त्यसकारण, उहाँले डोरीको कोरा बनाएर भेड़ाहरू र गोरुहरूसहित तिनीहरू सबैलाई मन्दिरबाट बाहिर खेद्नुभयो । उहाँले पैसा साट्नेहरूको पैसा छरपष्ट पारिदिनुभयो र तिनीहरूका टेबलहरू पल्टाइदिनुभयो ।

¹⁶ परेवा बेच्छेहरूलाई उहाँले भनुभयो, “यिनीहरूलाई यहाँबाट लैजाओ । मेरा पिताको घरलाई बजार बनाउन छोड इ ।”

¹⁷ उहाँका चेलाहरूले यस्तो लेखिएको कुरा सम्झे, “तपाईंको घरको जोसले मलाई जलाउँछ ।”

¹⁸ तब यहूदीहरूका अधिकारीहरूले उहाँलाई प्रत्युत्तर दिए, र यसो भने, “तिमीले यी कुराहरू गरिरहेका हुनाले तिमीले हामीलाई के चिह्न देखाउँछौ ?”

¹⁹ येशूले जवाफ दिनुभयो, “यो मन्दिरलाई भक्ताओ र तिन दिनमा म यसलाई खडा गर्नेछु ।”

²⁰ तब यहूदी अधिकारीहरूले भने, “यो मन्दिर बनाउन छ्यालिस वर्ष लाग्यो र तिमीले यसलाई तिन दिनमा बनाउने ?”

²¹ तर उहाँले आफ्नो शरीरको मन्दिरबाटे बताइरहनुभएको थियो ।

²² त्यसैले उहाँ मृत्युबाट जीवित भई उठ्नुहुँदा, उहाँले भन्नुभएको यो कुरा उहाँका चेलाहरूले सम्झे र तिनीहरूले धर्मशास्त्र र येशूले भन्नुभएको यो भनाइमाथि विश्वास गरे ।

²³ उहाँ निस्तार-चाडको अवधिभर यस्तूलेममा हुनुहुन्थ्यो । उहाँले गर्नुभएको चिह्नहरू देखेर धेरै जनाले उहाँको नाउँमा विश्वास गरे ।

²⁴ तर येशूले तिनीहरूलाई भरोसा गर्नुभएन, किनभने उहाँले तिनीहरू सबैलाई चिन्नुहुन्थ्यो,

²⁵ किनकि मानिसको बारेमा उहाँलाई कसैले गवाही दिनुपर्दैनथ्यो, किनभने त्यसभित्र के छ भन्ने उहाँ जानुहुन्थ्यो ।

John 3:1

¹ अब त्यहाँ निकोदेमस नाउँ गरेका एक जना यहूदी अगुवा थिए ।

² यी मानिस राति येशूकहाँ आए, र उहाँलाई भने, “गुरुज्यू हामी जान्दछौं, कि तपाईं परमेश्वरबाट आउनुभएका एक जना शिक्षक हुनुहुन्छ, किनकि तपाईंले गर्नुभएका यी चिह्नहरू परमेश्वर त्यससँग नभईकन कसैले पनि गर्न सक्दैन ।”

³ येशूले तिनलाई जवाफ दिनुभयो, “साँचो, साँचो म तिमीलाई भन्दछु, कोही फेरि नजन्मिएसम्म, त्यसले परमेश्वरको राज्य देख उन्हाँलाई जन्मन सक्दैन ।”

⁴ निकोदेमसले उहाँलाई भने “मानिस वृद्ध भएपछि कसरी जन्मन सक्छ ? ऊ फेरि दोसो पल्ट उसकी आमाको गर्भमा पस्न, र जन्मन सक्दैन, सक्छ त ?

⁵ येशूले जवाफ दिनुभयो, “साँचो, साँचो म तिमीलाई भन्दछु, कोही पनि पानी र आत्माबाट नजन्मेसम्म ऊ परमेश्वरको राज्यमा पस्न सक्दैन ।

⁶ शरीरबाट जन्मेको शरीर हो, र पवित्र आत्माबाट जन्मेको आत्मा हो ।

⁷ मैले तिमीलाई, ‘तिमी फेरि जन्मनुपर्छ’ भनेकोमा अचम्म नमान ।

⁸ हावा जता चाहन्छ त्यतै बहन्छ; तिमीले यसको आवाज सुन्न्हौ; तर यो कहाँबाट आउँछ, र कतातिर गइरहेको छ तिमी जान्दैनौ । पवित्र आत्माबाट जन्मेका सबै त्यस्तै हुन्छन् ।”

⁹ निकोदेमसले जवाफ दिए, र उहाँलाई भने, “यी कुराहरू कसरी हुन सक्छन् ?

¹⁰ येशूले तिनलाई जवाफ दिनुभयो, ‘के तिमी इसाएलका शिक्षक भएर पनि यी कुराहरू बुझ्दैनौ ?

¹¹ साँचो, साँचो म तिमीलाई भन्दछु, कि हामी जे जान्दछौं, त्यहीं भन्छौं, र हामीले जे देखेका छौं, त्यसैको गवाही दिन्छौं। तापनि तिमीहरू हाम्रो गवाही स्वीकार गर्दैनौ ।

¹² यदि मैले तिमीलाई पृथ्वीको कुरा भनै भने तिमीहरू विश्वास गर्दैनौ, यदि मैले स्वर्गका कुराहरू भनै भने तिमीले कसरी विश्वास गर्छौ ?

¹³ स्वर्गबाट ओरिआउनुभएका मानिसका पुत्रबाहेक कोही पनि स्वर्गमा उक्लेको छैन ।

¹⁴ जसरी मोशाले उजाड-स्थानमा सर्पलाई उचाले, त्यसै गरी मानिसका पुत्र पनि उचालिनुपर्छ,

¹⁵ ताकि उहाँमा विश्वास गर्न सबैले अनन्त जीवन पाऊन् ।

¹⁶ किनभने परमेश्वरले संसारलाई यस्तो प्रेम गर्नुभयो, कि उहाँले आफ्ना एक मात्र पुत्र दिनुभयो, ताकि उहाँमा विश्वास गर्ने कोही पनि नमरोस्, तर उसले अनन्त जीवन पाओस् ।

¹⁷ किनकि परमेश्वरले यस संसारलाई दण्ड दिन होइन, तर उहाँद्वारा संसारलाई बचाउन आफ्ना पुत्र पठाउनुभयो ।

¹⁸ उहाँमा विश्वास गर्ने दण्डित हुँदैन, तर उहाँमा विश्वास नगर्ने अगि नै दण्डित भइसकेको छ, किनभने त्यसले परमेश्वरका एक मात्र पुत्रको नाउँमा विश्वास गरेको छैन ।

¹⁹ न्यायको कारण यही होः ज्योति संसारमा आउनुभएको छ, र मानिसहरूले ज्योतिभन्दा अन्धकारलाई नै रुचाए, किनभने तिनीहरूका कामहरू दुष्ट थिए ।

²⁰ किनकि दुष्ट काम गर्ने हरेकले ज्योतिलाई घृणा गर्छ, र त्यो ज्योतिर्फ आउँदैन, ताकि त्यसका कार्यहरू प्रकट नहोऊन् ।

²¹ तापनि सत्य काम गर्ने ज्योतिमा आउँछ, ताकि परमेश्वरमा गरिएका त्यसका कामहरू प्रकट होऊन् ।

²² त्यसपछि येशु र उहाँका चेलाहरू यहूदियामा जानुभयो । त्यहाँ उहाँले तिनीहरूसँग केही समय बिताउनुभयो र बप्तिस्मा दिनुभयो ।

²³ अहिले यूहन्नाले पनि सालीम नजिकैको एनोनमा बप्तिस्मा दिइरहेका थिए, किनभने त्यहाँ धेरै पानी थियो । मानिसहरू उनीकहाँ आइरहेका थिए, र तिनीहरूले बप्तिस्मा लिँदै थिए ।

²⁴ किनकि यूहन्ना यस बेलासम्म इयालखानामा परेका थिएनन् ।

²⁵ त्यहाँ यूहन्नाका केही चेलाहरू र एक जना यहूदीबिच विधिवत् शुद्धिकरणको विषयमा विवाद भयो ।

²⁶ तिनीहरू यूहन्नाकहाँ गए, तिनलाई भने “गुरुज्यू हेर्नुहोस्, यर्दन नदीको पारिपटि तपाईंसँग हुनुहुने र तपाईंले गवाही दिनुभएको व्यक्तिले बप्तिस्मा दिइरहनुभएको छ र तिनीहरू सबै उहाँकहाँ गइरहेका छन् ।”

²⁷ यूहन्नाले जवाफ दिए “मानिसलाई स्वर्गबाट नदिएसम्म त्यसले कुनै पनि कुरा प्राप्त गर्न सक्दैन ।

²⁸ तिमीहरू आफै गवाही दिन सक्छौ, कि मैले भनै, म ख्रीष्ट होइन्, तर बरु म उहाँभन्दा अगि पठाइएको हुँ ।

²⁹ दुलहीचाहिँ दुलहाको नै हो । दुलहाको छेउमा खडा हुने र उहाको आवाज सुन्ने साथी दुलहाको आवाज सुनेर धेरै आनन्दित हुन्छ । तब मेरो आनन्द पुरा हुनेछ ।

³⁰ उहाँ बद्नुपर्छ र म घट्नुपर्छ ।

³¹ माथिबाट आउनुहने सबैभन्दा माथि हुनुहुन्छ । जो पृथ्वीबाटको हो त्यो पृथ्वीकै हो, र त्यसले पृथ्वीका कुराहरू बोल्दछ । जो स्वर्गबाट आउनुहुन्छ, उहाँ सबैभन्दा माथि हुनुहुन्छ ।

³² उहाँले जे देख्नु र सुनुभएको छ, त्यसको गवाही दिनुहुन्छ, तर उहाँको गवाही कसैले स्वीकार गर्दैन ।

³³ उहाँको गवाही ग्रहण गर्नेले परमेश्वर सत्य हुनुहुन्छ भन्ने पुष्टि गरेको छ ।

³⁴ किनकि परमेश्वरले जसलाई पठउनुभएको छ, त्यसले उहाँको वचन बोल्छ । किनकि उहाँले पवित्र आत्मा नापतौल गरेर दिनुहन्न ।

³⁵ पिताले पुत्रलाई प्रेम गर्नुहुन्छ, र उहाँले सबै कुरा उहाँको हातमा दिनुभएको छ ।

³⁶ पुत्रमा विश्वास गर्नेसँग अनन्त जीवन हुन्छ, तर पुत्रको अवाज्ञा गर्नेले जीवन देखेछैन, तर त्यसमाथि परमेश्वरको क्रोध पर्नेछ ।”

John 4:1

¹ अब जब यहुन्नाले भन्दा येशूले धेरै चेलाहरू बनाउँदै हुनुहुन्यो र बप्तिस्मा दिँदै हुनुहुन्यो भनी फरिसीहरूले सुने भन्ने उहाँले थाहा गर्नुभयो,

² (यद्यपि येशू आफैले बप्तिस्मा दिँदै हुनुहुन्यो, तर उहाँका चेलाहरूले बप्तिस्मा दिँदै थिए)

³ उहाँ यहूदिया छोडेर गालीलतिर जानुभयो ।

⁴ तर उहाँ सामरिया भएर जानु आवश्यक थियो ।

⁵ त्यसैले, उहाँ याकूबले आफ्नो छोरा योसेफलाई दिएका जग्गाको टुक्रा नजिक रहेको सामरियाको सुखार भनिने एउटा सहरमा आउनुभयो ।

⁶ त्यहाँ याकूबको इनार थियो । येशू आफ्नो यात्राले थाक्नुभयो र इनारको छेउमा बस्नुभयो । यो छैठैँ घडीतिरको कुरा थियो ।

⁷ एक जना सामरी स्त्री पानी लिन आइन् र येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “मलाई पिउन थोरै पानी देऊ ।”

⁸ किनभने उहाँका चेलाहरू खानेकुरा किन्न सहरतिर गएका थिए ।

⁹ त्यसपछि सामरी स्त्रीले उहाँलाई भनिन्, “तपाईं एक जना यहूदी भएर पनि म एउटी सामरी स्त्रीसँग कसरी पिउने कुरा मानुभएको ?” किनकि यहूदीहरूले समारीहरूसँग कुनै किसिमको लेनदेन गर्दैनन् ।

¹⁰ येशूले तिनलाई जवाफ दिनुभयो, र भन्नुभयो, “यदि तिमीले परमेश्वरको वरदानलाई चिनेकी भए र ‘मलाई पिउन देऊ’ भनिरहनुहोलाई चिनेकी भए, तिमीले चाहिँ उनीसँग माने थियो, र उनले तिमीलाई जिउँदो पानी दिने थिए ।”

¹¹ स्त्रीले उहाँलाई जवाफ दिइन्, “महाशय, तपाईंसित बाल्टिन छैन; इनार पनि गहिरो छ । अनि तपाईंसँग जिउँदो पानी कहाँ छ त ?

¹² के तपाईं हाम्रा पुर्खा याकूबभन्दा महान् हुनुहुन्छ जसले हामीलाई इनार दिनुभयो र उहाँ आफैले पनि यही इनारबाट पानी पिउनुभयो र उहाँका सन्तानहरू र उहाँका गाईवस्तुहरूले पनि पिए ?”

¹³ येशूले तिनलाई जवाफ दिनुभयो, र भन्नुभयो, “हरेक जसले यो पानी पिउँछ, त्यो फेरि तिर्खाउनेछ,

¹⁴ तर जसले मैले दिने पानी पिउँछ, त्यो फेरि कहिल्यै तिर्खाउनेछैन । बरु, मैले दिने त्यो पानी त्यसको अन्तस्करणमा अनन्त जीवनसम्मै उप्रिहन्ने पानीको मूल बन्नेछ ।”

¹⁵ स्त्रीले उहाँलाई भनिन् “महाशय, मलाई यो पानी दिनुहोस्, ताकि म फेरि तिर्खाउनेछैन र यहाँ पानी लिन आउनुपर्नेछैन ।”

¹⁶ येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “जाऊ, तिम्रो लोग्नेलाई बोलाऊ, र यहाँ आऊ ।”

¹⁷ स्त्रीले उहाँलाई जवाफ दिइन् र भनिन्, “मेरो लोग्ने छैन ।” येशूले जवाफ दिनुभयो, “मेरो लोग्ने छैन” भनी तिमीले साँचो भनेकी छ्यौ ।

¹⁸ किनकि तिम्रा पाँच जना लोग्ने भइसकेका छन् र अहिले भएको पनि तिम्रो लोग्ने होइन । तिमीले भनेकी कुरौ साँचो हो ।”

¹⁹ स्त्रीले उहाँलाई भनिन्, “महाशय, तपाईं अगमवक्ता हुनुहुन्छ भनी म देख्छु ।

²⁰ हाम्रा पुर्खाहरूले यही पर्वतमा आराधना गरे, तर मानिसहरूले आराधना गर्नुपर्ने स्थान यस्तूले नै हो भनी तपाईंहरू भन्नुहुन्छ ।”

²¹ येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “हे नारी, मलाई विश्वास गर । समय आइरहेको छ, तिमीहरूले पितालाई न यो पर्वतमा न त यस्तूले ममा नै आराधना गर्नेछौ ।

²² तिमीहरूले जे जान्दैनौ, त्यसैको आराधना गर्छौ । हामी जे जान्दछौं, त्यसैको आराधना गर्छौ, किनकि उद्धार यहूदीहरूबाट नै आउँछ ।

²³ तापनि, सँचा आराधकहरूले पितालाई आत्मा र सत्यतामा आराधना गर्ने बेला आइरहेको छ र त्यो अहिले नै हो, किनकि पिताले आफ्ना आराधकहरू हुन यस्ता मानिसहरूको खोजी गर्दै हुनुहुन्छ ।

²⁴ परमेश्वर आत्मा हुनुहुन्छ र उहाँलाई आराधना गर्ने मानिसहरूले उहाँलाई आत्मा र सत्यतामा आराधना गर्नुपर्छ ।”

²⁵ स्त्रीले उहाँलाई भनिन्, “(ख्रीष्ट भनिने) मसीह आउँदै हुनुहुन्छ भन्ने मलाई थाहा छ, जब उहाँ आउनुहुन्छ, उहाँले हामीलाई सबै कुरा बताउनुहुनेछ ।”

²⁶ येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “तिमीसँग कुराकानी गरिरहने, मउही नै हुँ ।”

²⁷ यही बेला उहाँका चेलाहरू आइपुगे । उहाँ स्त्रीसित किन कुराकानी गर्दै हुनुहुन्यो भनी तिनीहरू चकित भइरहेका थिए, तर “तपाईं के चाहनुहुन्छ ?” वा “किन तपाईं त्यससँग कुराकानी गर्दै हुनुहुन्छ ?” भनी कसैले पनि भनेन ।

²⁸ त्यसैले, ती स्त्रीले आफ्नो गाग्रो छोडेर सहरतिर गइन् र मानिसहरूलाई भनिन्,

²⁹ “आओ, मैले गरेका सबै कुराहरू मलाई बताइदिनुहुने मानिसलाई हेर । उहाँनै ख्रीष्ट हुन सक्छ, हुन सक्दैन त ?”

³⁰ तिनीहरू सहरबाट उहाँकहाँ आए ।

³¹ त्यसै बेला चेलाहरूले उहाँलाई यसो भन्दै अनुरोध गरिरहेका थिए, “रब्बी, खानुहोस ।”

³² तर उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मसँग खानेकुरा छ जुन तिमीहरू जान्दैनौ ।”

³³ त्यसकारण, चेलाहरूले एक आपसमा भने, “उहाँलाई कुनै खानेकुरा कसैले ल्याएको छैन, ल्याएको छ र ?”

³⁴ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जसले मलाई पठाउनुभयो, उहाँको इच्छा र उहाँको काम पुरा गर्नु नै मेरो खानेकुरा हो ।

³⁵ अझ पनि चार महिना छ र त्यसपछि कटनी गर्ने समय आउनेछ भनी के तिमीहरू भन्दैनौ ? म तिमीहरूलाई भन्दै छु, हेर र खेतलाई देख, किनकि तिनीहरू कटनीको निम्ति अगि नै पाकिसकेका छन् ।

³⁶ जसले कटनी गर्छ, त्यसले ज्याला पाउँछ र अनन्त जीवनको निम्ति फल बटुल्छ, ताकि छर्ने र कटनी गर्ने सँगसँगै रमाउन सकून् ।

³⁷ किनकि एउटाले छर्छ र अकाले कटनी गर्छ भन्ने यो भनाइ यसैमा साँचो छ ।

³⁸ तिमीहरूले काम नगरेका कुरा कटनी गर्न मैले तिमीहरूलाई पठाएँ । अरूहरूले काम गरेका छन्, र तिमीहरू उनीहरूका श्रममा प्रवेश गरेका छौ ।

³⁹ “मैले गरेका सबै कुरा उहाँले मलाई भन्नुभयो” भनी स्त्रीले दिएको गवाहीले गर्दा त्यस सहरमा बसोबास गर्ने थेरै सामरीहरूले उहाँमा विश्वास गरे ।

⁴⁰ त्यसैले, जब सामरीहरू उहाँकहाँ आए, तिनीहरूले उनीहरूसँग बस्न आग्रह गरे र उहाँ त्यहाँ दुई दिन बस्नुभयो ।

⁴¹ उहाँको वचनको कारणले गर्दा धेरै जनाले विश्वास गरे ।

⁴² तिनीहरूले ती स्रीलाई भने, “तिमीले भनेकी कारणले हामी विश्वास गर्दैनौं, किनकि हामी आफैले सुनेका छौं र हामी जान्दछौं, कि उहाँ नै संसारका उद्घारकर्ता हुनुहुन्छ ।”

⁴³ दुई दिनपछि उहाँ त्यहाँबाट गालील प्रस्थान गर्नुभयो ।

⁴⁴ किनकि येशू आफैले घोषणा गर्नुभयो, कि अगमवक्तालाई उसको आफ्नै गाउँमा आदर गरिँदैन ।

⁴⁵ जब उहाँ गालीलमा आउनुभयो, गालीलीहरूले उहाँलाई स्वागत गरे । यरूशलेमको चाडमा उहाँले गर्नुभएका सबै कुराहरू तिनीहरूले देखेका थिए, किनकि तिनीहरू पनि चाडमा गएका थिए ।

⁴⁶ अब उहाँले पानीलाई दाखमद्यमा परिणत गर्नुभएको गालीलको काना सहरमा उहाँ फेरि आउनुभयो । त्यहाँ एक जना राजकीय अधिकारी थिए जसको छोरा कर्फनहुममा बिरामी थिए ।

⁴⁷ जब येशू यहुदियाबाट गालील आउनुभएको तिनले सुने, तिनी येशूकहा गए र उहाँ आएर तिनका मर्न लागेका छोरालाई निको पारिदिनुहोस् भनी उहाँलाई बिन्ती गरे ।

⁴⁸ तब येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “चिह्नहरू र आश्चर्यकर्महरू नदेखेसम्म तिमीहरूले विश्वास गर्नेछैनौ ।”

⁴⁹ ती अधिकारीले उहाँलाई भने, “महाशय, मेरो छोरो मर्नुअगावै आउनुहोस् ।”

⁵⁰ येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “जाऊ, तिमो छोरा बाँच्छ ।” येशूले तिनलाई भन्नुभएको वचन तिनले विश्वास गरे, र तिनी आफ्नो बाटो लागे ।

⁵¹ तिनी जाँदै गर्दा, तिनका छोरो जीवित भए भन्दै तिनका नोकरहरूले तिनलाई भेटे ।

⁵² यसकारण, उसको सुधार कर्ति बेलादेखि भएको थियो भनी तिनले तिनीहरूलाई सौंधे । तिनीहरूले तिनलाई जवाफ दिए, “हिजो सातौँ घडीमा उसलाई ज्वरोले छोड्यो ।”

⁵³ त्यसपछि यो येशूले “तिमो छोरा बाँच्छ” भन्नुभएको घडी थियो भन्ने ती बुबाले महसुस गरे । यसकारण तिनी र तिनका आफ्ना सम्पूर्ण घरानाले विश्वास गरे ।

⁵⁴ येशू यहुदियाबाट गालीलमा आउँनुहुँदा उहाँले गर्नुभएको यो दोस्रो चिह्न थियो ।

John 5:1

¹ यसपछि यहुदीहरूको चाड थियो, र येशू यरूशलेम जानुभयो ।

² यरूशलेमको भेडा-ढोका नजिकै एउटा तलाउ छ जसलाई हिङ्गमा बेथस्दा भनिन्छ जसको छानासहितका पाँचवटा दलान छन् ।

³ त्यहाँ तुलो सङ्ख्यामा बिरामीहरू, अन्धा, लङ्घडा र पक्षाधातीहरू त्यो तलाउको नजिक पडिरहेका थिए । (नोट: उक्तृष्ट प्राचीन प्रतिलिपीहरूबाट यो पदावलीलाई हटाइएको छ) । ३ तिनीहरूले पानी छ चल्किएको पर्खिरहेका थिए ।

⁴ (नोट: उक्तृष्ट प्राचीन प्रतिलिपीहरूले पद ४ लाई हटाइएको छ) । ४ “परमेश्वरका स्वर्गद्वात तल ओलिंएर पानीलाई कुनै समयमा हल्लाइदिन्थे र त्यो पानी छ चल्किरहँदा जो पहिले पानीमा पस्थ्यो त्यसको जस्तोसुकै रोग भए तापनि निको भइहात्थ्यो ।

⁵ त्यहाँ अठतिस वर्षदेखि रोगले ग्रसित भएको कुनै एक जना मानिस थियो ।

⁶ जब येशूले त्यसलाई त्यहाँ पल्टिरहेको देख्नुभयो र उहाँले त्यो मानिस त्यहाँ धेरै समयदेखि रहेको थियो भनी महसुस गर्नुभयो, तब उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, ‘के तिमी स्वस्थ हुन चाहन्छौ?’

⁷ त्यो बिरामी मानिसले जवाफ दियो, “महाशय, पानी छ चल्किंदा मलाई पानीमा राखिदिने मेरो कोही पनि छैन। मआउँदा मभन्दा अगि अर्को पसिहाल्छ।”

⁸ येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “उठ, आफ्नो चकटी लेउ, र हिँड उठायो, र हिँड्यो। अब त्यो विश्रामको दिन थियो।

¹⁰ त्यसैले, यहूदीहरूले त्यो निको भएको मानिसलाई भने, “यो विश्रामको दिन हो, र तिमीलाई तिम्रो चकटी बोकेर हिँड्ने अनुमति छैन।”

¹¹ त्यसले जवाफ दियो, “जसले मलाई स्वस्थ बनाउनुभयो, उहाँले नै मलाई तिम्रो चकटी उठाऊ र हिँड भन्नुभयो।”

¹² उनीहरूले त्यसलाई भने, “तिमीलाई तिम्रो यो उठाऊ र हिँड भन्ने त्यो मानिस को हो?”

¹³ तापनि येशू सुटुक्क गइसक्नुभएकोले जो निको भएको थियो, त्यसलाई उहाँ को हुनुहुथ्यो भन्ने थाहा थिएन, किनकि त्यहाँ भिड लागेको थियो।

¹⁴ पछि येशूले त्यस मानिसलाई मन्दिरमा भेटाउनुभयो र भन्नुभयो, “हेर, तिमी स्वस्थ भएका छै। अब पाप नगर, ताकि तिमीमाथि योभन्दा झान खराबी आइनपरोस।”

¹⁵ त्यो मानिस गयो र त्यसलाई स्वस्थ बनाउने येशू हुनुहुँदोरहेछ भनी त्यसले यहूदीहरूलाई बतायो।

¹⁶ अब यी कुराहरूका कारणले यहूदीहरूले येशूलाई सताए, किनकि उहाँले यी कुराहरू विश्रामको दिनमा गर्नुभएको थियो।

¹⁷ येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “मेरा पिताले अहिले पनि काम गरिरहनुभएको छ र म पनि काम गरिरहेको छु।”

¹⁸ यसले गर्दा यहूदीहरूले उहाँलाई झनै मार्न खोजे, किनकि उहाँले विश्राम दिन मात्र तोडनुभएन, तर आफैलाई परमेश्वर समान तुल्याएर परमेश्वरलाई पिता भन्नुभयो।

¹⁹ येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “साँचो, साँचो, पिताले गरिरहनुभएको देख्नु बाहेक पुत्र आफैले केही गर्न सक्दैन, किनकि पिताले जे गरिरहनुभएको छ पुत्रले पनि त्यही कुराहरू गर्छ।

²⁰ किनभने पिताले पुत्रलाई प्रेम गर्नुहुन्छ, र उहाँ आफूले गर्नुहने सबै कुरा पुत्रलाई देखाउनुहुन्छ अनि उहाँले उनलाई यी कुराहरूभन्दा पनि ठुला कुराहरू देखाउनुहुनेछ, ताकि तिमीहरू अचम्मित हुन सक।

²¹ किनकि पिताले जसरी मृतकलाई जीवित पार्नुहुन्छ, र तिनीहरूलाई जीवन दिनुहुन्छ, त्यसरी नै पुत्रले पनि जसलाई चाहन्छ त्यसलाई जीवन दिन्छ।

²² किनकि पिताले कसैको न्याय गर्नुहुन्न, तर उहाँले न्याय गर्ने सबै काम पुत्रलाई दिनुभएको छ।

²³ त्यसैले, तिनीहरूले पितालाई आदर गरेझौं, सबैले पुत्रलाई आदर गर्नेछन। जसले पुत्रलाई आदर गर्दैन, त्यसले उहाँलाई पठाउनुहने पितालाई पनि आदर गर्दैन।

²⁴ साँचो, साँचो, जसले मेरो वचन सुन्छ र मलाई पठाउनुहनेलाई विश्वास गर्छ त्यससँग अनन्त जीवन हुन्छ र त्यो दोषी ठहराइनेछैन, तर त्यो मृत्युबाट जीवनमा सरेको छ।

²⁵ साँचो, साँचो म तिमीहरूलाई भन्छु, समय आइरहेको छ र यो अहिले नै हो, जब मृतकहरूले परमेश्वरका पुत्रको सोर सुन्नेछन्, र ती सुन्नेहरू बाँच्नेछन्।

²⁶ किनकि जसरी पिता आफैसँग जीवन छ, त्यसरी नै उहाँले पुत्रलाई पनि दिनुभएको छ, ताकि ऊ आफैसँग जीवन होस्।

²⁷ र पिताले पुत्रलाई न्याय गर्ने अधिकार दिनुभएको छ। किनकि ऊ मानिसका पुत्र हो।

²⁸ यस कुरामा तिमीहरू अचम्म नमान, किनकि चिहानमा हुनेहरूले उसको सोर सुन्ने समय आइरहेको छ,

²⁹ र तिनीहरू चिहानबाट बाहिर आउनेछन्: असल गर्नेहरू जीवनको पुनरुत्थानको निम्ति र दुष्ट काम गर्नेहरू न्यायको पुनरुत्थानको निम्ति ।

³⁰ म आफैले केही गर्न सकिदैनँ । म जस्तो सुन्छु त्यस्तै न्याय गर्नु र मेरो न्याय धार्मिक हुन्छ, किनकि मैले आफ्नो इच्छा खोजिरहेको छैनँ, तर मलाई पठाउनुहोनेको इच्छा खोजिरहेको छु ।

³¹ यदि म आफैले आफ्नै बारेमा गवाही दिने हो भने मेरो गवाही सत्य हुँदैनथ्यो ।

³² मेरो बारेमा गवाही दिनुहोने अर्को एक जना हुनुहुन्छ, र म जान्दछु, कि उहाँले मेरो विषयमा दिनुहोने गवाही सत्य हुन्छ ।

³³ तिमीहरूले यूहन्नाकहाँ पठाएका छौ र उनले सत्य गवाही दिएका छन् ।

³⁴ तर मैले प्राप्त गर्ने त्यो गवाही मानिसबाट आएको होइन । तिमीहरूलाई बचाइयोस् भनी म यी कुराहरू भन्नु ।

³⁵ यूहन्ना बोलिरहेका र चम्किरहेका बत्ती थिए र तिमीहरू उनको ज्योतिमा केही क्षणका लागि आनन्द मनाउन तत्पर थियौ ।

³⁶ तैपनि मसँग भएको गवाही त्योभन्दा पनि महान् छ, किनकि पिताले मलाई पुरा गर्न दिनुभएका कामहरू र मैले गर्ने कामहरूले नै मलाई पिताले पठाउनुभएको हो भन्ने गवाही दिन्छन् ।

³⁷ मलाई पठाउनुहोने पिता आफैले मेरो विषयमा गवाही दिनुभएको छ । तिमीहरूले न उहाँको सोर सुनेका छौ न उहाँको रूप नै कहिल्यै देखेका छौ ।

³⁸ तिमीहरूमा उहाँको वचन रहेको छैन, किनकि उहाँले पठाउनुभएकोलाई तिमीहरूले विश्वास गरिरहेका छैनौ ।

³⁹ तिमीहरू धर्मशास्त्रमा खोज्दछौ, किनकि तिनमा तिमीहरूको निम्ति अनन्त जीवन छ भन्ने सोच्दछौ र यी नै धर्मशास्त्रहरूले मेरो विषयमा गवाही दिन्छन्,

⁴⁰ र तिमीहरू जीवन पाउन मकहाँ आउन तत्पर छैनौ ।

⁴¹ म मनिसहरूबाट प्रशंसा प्राप्त गर्दिनँ,

⁴² तर म जान्दछु, तिमीहरू आफैमा परमेश्वरको प्रेम छैन ।

⁴³ म मेरा पिताको नाउँमा आएको छु, र तिमीहरू मलाई स्वीकार गर्दैनौ । यदि आफ्नै नाउँमा अर्को कोही आउने हो भने तिमीहरूले त्यसलाई स्वीकार गर्छौ ।

⁴⁴ एक अर्कोबाट प्रशंसा खोज्ने तर परमेश्वरबाट मात्र आउने प्रशंसा न खोज्नलाई तिमीहरूले कसरी विश्वास गर्न सक्छौ ?

⁴⁵ पिताको सामु तिमीहरूलाई म आफैले दोष लगाउँछु भन्ने तिमीहरू नसोच । तिमीहरूले आशा राखेका मोशाले नै तिमीहरूलाई दोष लगाउँछन् ।

⁴⁶ यदि तिमीहरूले मोशामा विश्वास गर्थ्यौ भने तिमीहरूले ममा पनि विश्वास गर्नथियो, किनकि उनले मेरो विषयमा लेखे ।

⁴⁷ यदि तिमीहरूले उनले लेखेका कुराहरूमा विश्वास गर्दैनौ भने तिमीहरूले मेरो वचनमा कसरी विश्वास गर्छौ र ?”

John 6:1

¹ यी कुराहरूपछि येशू गालील समुद्र अर्थात् तिबेरियास समुद्रको पारिपटि जानुभयो ।

² एउटा ठुलो भिडले उहाँलाई पच्छाइरहेको थियो, किनकि बिरामी मानिसहरूमा उहाँले गरिरहनुभएको चिह्नहरू तिनीहरूले देखेका थिए ।

³ येशू पर्वतमाथि जानुभयो, र त्यहाँ उहाँका चेलाहरूसँग बसुभयो ।

⁴ (यहूदीहरूको निस्तार-चाड नजिकै थियो ।)

⁵ येशूले माथितिर हेर्नुभयो र एउटा ठुलो भिड आफूतर्फ आइरहेको देख्नुभयो, अनि उहाँले फिलिपलाई भन्नुभयो, “यिनीहरूको लागि खानलाई रोटी किन हामी कहाँ जाने ?”

⁶ (तर येशूले फिलिपलाई जाँच यसो भन्नुभएको थियो, किनकि उहाँ आफैले के गर्न गइरहनुभएको थियो सो उहाँ आफैलाई थाहा थियो ।)

⁷ फिलिपले उहाँलाई जवाफ दिए, “दुई सय चाँदीका सिक्काको रोटी पनि हरेकलाई थोरै-थोरै दिनलाई पर्याप्त हुँदैन ।”

⁸ चेलाहरूमध्ये एक जना सिमोन पत्रुसका भाइ अन्द्रियासले येशूलाई भने,

⁹ “यहाँ एक जना केटोसँग जौका पाँचवटा रोटी र दुईवटा माछा छन्, तर यति धेरैका बिचमा यी कति नै हुन्छन् र ?”

¹⁰ येशूले भन्नुभयो, “मानिसहरूलाई बस्न लगाऊ ।” (त्यस ठाउँमा धेरै घाँस थियो ।) त्यसैले झण्डै पाँच हजार जति सङ्ख्यामा मानिसहरू बसे ।

¹¹ तब येशूले रोटी लिनुभयो र धन्यवाद चढाउनुभएपछि उहाँले त्यहाँ बसेकाहरूलाई तिनीहरूले चाहे जति दिनुभयो र उहाँले माछा पनि त्यसै गर्नुभयो ।

¹² जब मानिसहरू भर पेट भए, उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “बाँकी रहेका टुक्रा-टाक्री सबै बटुल, ताकि कुनै पनि थोक खेर नजाओस् ।”

¹³ यसैले तिनीहरूले बटुले, र पाँचवटा जौका रोटीबाट बाँकी रहेका टुक्रा-टाक्री अर्थात् तिनीहरूले खाएर बचेका टुक्राहरू बाह्न डाला भरे ।

¹⁴ जब मानिसहरूले उहाँले गर्नुभएका यी चिह्नहरू देखे, तिनीहरूले भने, “उहाँ साँच्चै यो संसारमा आउनुपर्ने अगमवक्ता हुनुहुन्छ ।”

¹⁵ जब उहाँलाई पक्रेर बलजफतीसँग राजा बनाउन तिनीहरू आउन लागेका थिए भन्ने उहाँले महसुस गर्नुभयो, उहाँ फेरि पनि एकलै डाँडातर्फ लाग्नुभयो ।

¹⁶ जब साँझ पन्यो, उहाँका चेलाहरू समुद्रतिर झरे ।

¹⁷ तिनीहरू एउटा डुङ्गामा चढे, र समुद्रको पारि कफर्नहुममा गइरहेका थिए । यस बेला अँधारो भइसकेको थियो र अझसम्म पनि येशू तिनीहरूकहाँ आउनुभएको थिएन ।

¹⁸ र ठुलो आँधीबेहरी चलिरहेको थियो र समुद्रका छालहरू उलैदै थिए ।

¹⁹ जब तिनीहरू डुङ्गा खियाएर करिब पाँच किलोमिटर टाढा पुगेका थिए, तिनीहरूले येशूलाई समुद्रमा हिँडिरहनुभएको र उहाँ डुङ्गाको नजिक आइरहनुभएको देखे, अनि तिनीहरू ढराए ।

²⁰ तर पनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म नै हुँ, नडराओ ।”

²¹ तब तिनीहरू उहाँलाई डुङ्गामा ल्याउन तत्पर भए, र डुङ्गा जमिनमा तुरुन्तै पुयो जहाँ तिनीहरू गइरहेका थिए ।

²² अर्को दिन, समुद्रको पारिपटि उभिरहेको भिडले त्यहाँ त्यो एउटा डुङ्गाबाहेक अरू कुनै पनि डुङ्गा थिएन, र त्यसमा येशू उहाँका चेलाहरूसँग नचढूनुभएको र उहाँका चेलाहरू मात्रै त्यहाँबाट गएका थिए भन्ने देखे ।

²³ तापनि प्रभुले धन्यवाद चढाएर तिनीहरूले रोटी खाएका नजिकैको ठाउँ तिबेरियासबाट आएका केही डुङ्गाहरू त्यहाँ थिए ।

²⁴ जब त्यस भिडले न येशू न उहाँका चेलाहरू नै त्यहाँ थिए भन्ने कुरा पत्ता लगाए, तिनीहरू आफै डुङ्गा चढे र येशूलाई खोज्दै कफर्नहुमतिर गए ।

²⁵ तिनीहरूले उहाँलाई त्यस समुद्रको पारिपटि भेटेपछि उहाँलाई भने “रब्बी, तपाईं यहाँ कहिले आउनुभयो ?”

²⁶ येशूले तिनीहरूलाई यसो भनेर जवाफ दिनुभयो, “साँचो, साँचो, तिमीहरूले चिह्नहरू देखेको कारणले तिमीहरूले मलाई खोजेका होइनौ, तर तिमीहरूले केही रोटी खाएर अघाएकाले गर्दा हो ।

²⁷ नष्ट हुने खानाको निम्ति काम नगर, तर मानिसका पुत्रले तिमीहरूलाई दिने अनन्त जीवनसम्म रहने खानाको निम्ति काम गर, किनकि परमेश्वर पिताले आफ्नो मोहोर उहाँमा लगाउनुभएको छ ।”

²⁸ तब तिनीहरूले उहाँलाई भने, “परमेश्वरका कामहरू गर्न हामीले के गर्नुपर्छ ?”

²⁹ येशूले जवाफ दिनुभयो, र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “परमेश्वरको काम यही हो: उहाँले पठाउनुभएकोलाई तिमीहरूले विश्वास गर्नु ।”

³⁰ यसैले तिनीहरूले उहाँलाई भने, “तपाईंले कस्तो किसिमको चिह्न गर्नुहुनेछ, ताकि हामीले देख्न र तपाईंलाई विश्वास गर्न सकौँ? तपाईंले के गर्नुहुनेछ ?

³¹ हाम्रा पिताहरूले मरुभूमिमा मन खाए । यस्तो लेखिएको छ, ‘उहाँले तिनीहरूलाई खानाको निम्ति स्वर्गबाट रोटी दिनुभयो’ ।”

³² तब येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “साँचो, साँचो स्वर्गबाट तिमीहरूलाई रोटी दिने मोशा थिएनन्, तर स्वर्गबाट तिमीहरूलाई साँचो रोटी दिइरहनुहोने मेरा पिता हुनुहुन्छ ।

³³ किनकि परमेश्वरको रोटी त्यही हो, जो स्वर्गबाट आउँछ र संसारलाई जीवन दिँदछ ।”

³⁴ यसैले तिनीहरूले उहाँलाई भने, “महाशय, हामीलाई यो रोटी सदैव दिनुहोस् ।”

³⁵ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म जीवनको रोटी हुँ, जो मकहाँ आउँछ त्यो कहिल्यै भोकाउनेछैन र जसले मलाई विश्वास गर्छ त्यो कहिल्यै तिर्खाउनेछैन ।

³⁶ तर वास्तवमा तिमीहरूले मलाई देखेका छौ भनी मैले तिमीहरूलाई भनेँ र पनि तिमीहरू विश्वास गर्दैनौ ।

³⁷ पिताले मलाई दिनुभएका सबै मकहाँ आउनेछन् र जो मकहाँ आउँछ म निश्चय नै त्यसलाई बाहिर फ्याँकेछैन ।

³⁸ किनकि म स्वर्गबाट आएको छु, मेरो आफ्नो इच्छा पुरा गर्नलाई होइन, तर मलाई पठाउनुहोनेको इच्छा पुरा गर्नलाई हो ।

³⁹ र मलाई पठाउनुहोनेको इच्छा यही हो, कि उहाँले मलाई दिनुभएका सबैमध्य एक जना पनि मैले नगुमाऊँ, तर तिनीहरूलाई अन्त्यको दिनमा जीवित पारूँ ।

⁴⁰ किनकि मेरा पिताको इच्छा यही हो, कि पुत्रलाई देख्ने र उहाँमा विश्वास गर्ने सबैले अनन्त जीवन पाऊन् र अन्तिम दिनमा तिनीहरूलाई म जीवित पारूँ ।”

⁴¹ तब यहूदीहरूले उहाँको बरेमा गनगन गरे, किनकि उहाँले यसो भन्नुभएको थियो, “म स्वर्गबाट आएको रोटी हुँ ।”

⁴² तिनीहरूले भने, “के यिनी योसेफका पुत्र येशू होइनन्, जसका बबा र आमालाई हामी चिन्छौँ? तब ‘म स्वर्गबाट आएको हुँ’ भनी अहिले यसले कसरी भन्न सकछ ?”

⁴³ येशूले जवाफ दिनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू माझ गनगन गर्न छोड ।”

⁴⁴ मलाई पठाउनुहोने पिताले नखिँचेसम्म कोही पनि मकहाँ आउन सक्दैन र त्यसलाई अन्तिम दिनमा म जीवित पार्नेछु ।

⁴⁵ अगमवक्ताहरूका पुस्तकहरूमा यस्तो लेखिएको छ, ‘सबैलाई परमेश्वरद्वारा सिकाइनेछ ।’ जसले सुनेका छन् र पिताबाट सिकेका छन्, सबै मकहाँ आउँछन् ।

⁴⁶ परमेश्वरबाट आएकाले बाहेक कसैले पनि परमेश्वरलाई देखेको छैन, उसैले पितालाई देखेको छ ।

⁴⁷ साँचो, साँचो, जसले विश्वास गर्छ, त्यससँग अनन्त जीवन हुन्छ ।

⁴⁸ म जीवनको रोटी हुँ ।

⁴⁹ तिमीहरूका पिताहरूले मरुभूमिमा मन्न खाए, र तिनीहरू मरे ।

⁵⁰ यो नै स्वर्गबाट आएको रोटी हो, ताकि एक व्यक्तिले यसको केही भाग खाओस्, र त्यो नमरोस् ।

⁵¹ स्वर्गबाट ओर्लिआएको जीवित रोटी म नै हुँ । यदि कसैले यो रोटीको केही भाग खान्छ भने, त्यो सदासर्वदा जिउनेछ । मैले दिने रोटी संसारको जीवनको निम्ति दिने मेरो देह नै हो ।”

⁵² यहूदीहरू रिसाए र यसो भनेर वादविवाद गर्न थाले, “यो मानिसले कसरी हामीलाई उसको देह खान दिन सक्छ ?”

⁵³ तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “साँचो, साँचो, तिमीहरूले मानिसका पुत्रको देह नखाएसम्म र उसको रगत नपिएसम्म, तिमीहरू आफैँमा जीवन हुनेछैन ।

⁵⁴ मेरो शरीर खाने र रगत पिउनेसँग अनन्त जीवन हुन्छ र त्यसलाई अन्त्यको दिनमा म जीवित पार्नेछु ।

⁵⁵ किनकि मेरो देह साँचो खाना हो, र मेरो रगत साँचो पिउने कुरा हो ।

⁵⁶ मेरो देह खाने र मेरो रगत पिउने ममा रहन्छ, र म त्यसमा रहन्छु ।

⁵⁷ जसरी जीवित पिताले मलाई पठाउनुभयो र म जसरी पिताको कारणले जिउँछु, यसरी नै मलाई खाने पनि मेरो कारणले जिउनेछ ।

⁵⁸ स्वर्गबाट ओर्लिआएको रोटी यही हो, जुन पिताहरूले खाएर मरेजस्तो होइन । यो रोटी खाने सदासर्वदा जिउनेछ ।”

⁵⁹ तर येशूले यी कुराहरू कफर्नहुमको सभाघरमा सिकाइरहनुहुदा भन्नुभयो ।

⁶⁰ यो सुन्ने जति उहाँका धेरै चेलाहरूले भने, “यो एउटा कठिन शिक्षा हो, यसलाई कसले स्वीकार गर्न सक्छ ?”

⁶¹ उहाँका चेलाहरू यसमा गनगन गरिरहेका थिए भने कुरा येशूले थाहा पाउनुभएकोले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के यसले तिमीहरूलाई अप्रसन्न तुल्याउँछ ?”

⁶² त्यसो भए यदि तिमीहरूले मानिसका पुत्रलाई पहिला भएकैतिर गइरहेका देखौ भने नि ?

⁶³ जीवन दिनुहने त आत्मा नै हुनुहुन्छ, देहले त कुनै पनि लाभ दिँदैन । मैले तिमीहरूलाई बोलेका वचनहरू आत्मा हुन् र तिनीहरू जीवन हुन् ।

⁶⁴ तैपनि तिमीहरूमध्ये कति जनाले विश्वास गर्दैनौ ।” किनकि क-कसले विश्वास गर्दैनथे र उहाँलाई धोका दिने को हो भन्ने येशूलाई सुरुदेखि नै थाहा थियो ।

⁶⁵ उहाँले भन्नुभयो, “यही कारणले पिताले उसलाई नदिएसम्म कोही पनि मकहाँ आउन सक्दैन भनी मैले तिमीहरूलाई भनै ।”

⁶⁶ यसले गर्दा उहाँका धेरै जना चेलाहरू गए र उहाँसँग कहिल्यै पनि हिँडेन् ।

⁶⁷ तब येशूले ती बाह जनालाई भन्नुभयो, “तिमीहरूचाहिँ जान चाहैदैनौ, चाहन्छौ त ?”

⁶⁸ सिमोन पत्रुसले उहाँलाई जवाफ दिए, “प्रभु, हामी कसकहाँ जानु ? अनन्त जीवनको वचन तपाईँसँग छ ।

⁶⁹ र हामीले विश्वास गरेका छौं र तपाईँ परमेश्वरका पवित्र जन हुनुहुन्छ भनी हामीले जानेका छौं ।”

⁷⁰ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरू बाह जनालाई मैले नै चुनेको होइन, र पनि तिमीहरूमध्ये एक जनाचाहिँ दुष्ट छ ?”

⁷¹ अब उहाँले सिमोन इस्करियोतका छोरा यहूदाको बारेमा भन्नुभएको थियो, किनकि येशूलाई धोका दिने बाहु जनामध्ये एक जना उही नै थियो ।

John 7:1

¹ अनि यी कुराहरू भएपछि येशू गालीलभरि यात्रा गर्नुभयो, किनभने यहूदीहरूले उहाँलाई मार्न खोजिरहेका हुनाले उहाँ यहूदियामा जान चाहनुभएन ।

² यहूदीहरूको छाप्रो-वास चाड नजिकै आएको थियो ।

³ यसकारण, उहाँका भाइहरूले उहाँलाई भने, “यो ठाउँ छोडेर यहूदियामा जानुहोस्, ताकि तपाईंका चेलाहरूले पनि तपाईंले गर्नुहुने कामहरू देखन सकून् ।

⁴ यदि उसले आफैलाई खुला रूपमा विनाउन चाहन्छ भने कसैले पनि कुनै कुरा गुप्तमा गर्दैन । यदि तपाईंले यी कुराहरू गर्नहुन्छ भने आफूलाई संसारमा देखाउनुहोस् ।”

⁵ किनकि उहाँका भाइहरूले पनि उहाँलाई विश्वास गर्दैनथे ।

⁶ त्यसकारण येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मेरो समय अझै आएको छैन, तर तिमीहरूको समय सधैंतयार छ ।

⁷ संसारले तिमीहरूलाई घृणा गर्न सक्दैन, तर यसले मलाई घृणा गर्छ, किनभने यसको काम खराब छ भनेर यसको बारेमा म गवाही दिन्छु ।

⁸ तिमीहरू चाडमा जाओ, म यो चाडमा जाँदिनँ, किनभने मेरो समय अहिलेसम्म पुरा भएको छैन ।”

⁹ उहाँले तिनीहरूलाई यी कुराहरू भन्नुभएपछि उहाँ गालीलमा नै बस्नुभयो ।

¹⁰ तर जब उहाँका भाइहरू चाडमा गए, तब उहाँ पनि खुलमखुला होइन, तर गोप्य तरिकाले जानुभयो ।

¹¹ यहूदीहरूले उहाँलाई चाडमा खोजिरहेका थिए र भने, “उनी कहाँ छन् ?”

¹² यहाँ भिडहरूमा उहाँको बारेमा धेरै बहस भएको थियो । कसैले भने, “उनी असल मानिस हुन् ।” अरूहरूले भने, “होइन, यसले भिडहरूलाई बहकाउछ ।”

¹³ तैपनि यहूदीहरूको डरको कारणले कसैले पनि खुलमखुला बोलेन ।

¹⁴ जब चाड आधा सिद्धिएको थियो, येशू मन्दिरमा जानुभयो र सिकाउन सुरु गर्नुभयो ।

¹⁵ यहूदीहरू अचम्मित भएर यसो भने, “यो मानिसले कसरी यति धेरै जान्दछ ? यसलाई त कहिल्यै पनि शिक्षा दिइएको छैन ।”

¹⁶ येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, र भन्नुभयो, “मैले दिएको शिक्षा मेरो होइन, तर उहाँको हो जसले मलाई पठाउनुभयो ।

¹⁷ यदि कसैले उहाँको इच्छा पालन गर्ने इच्छा गर्छ भने यो परमेश्वरबाट आएको हो वा म मेरो आफ्नै तर्फबाट बोल्छु भनी त्यसले यो शिक्षाबारे जानेछ ।

¹⁸ आफ्नै तर्फबाट बोल्नेले उसको आफ्नै महिमा खोज्दछ, तर जसले आफूलाई पठाउनुहनेको महिमा खोज्दछ, त्यो व्यक्ति सत्य हो र उसमा कुनै अधार्मिकता हुँदैन ।

¹⁹ के मोशाले तिमीहरूलाई व्यवस्था दिएनन् र ? तैपनि तिमीहरू कसैले व्यवस्था पालन गर्दैनौ । तिमीहरू मलाई किन मार्न चाहन्छौ ?”

²⁰ भिडले जवाफ दियो, “तिमीलाई भूत लागेको छ । तिमीलाई कसले मार्न खोज्छ ?”

²¹ येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, र भन्नुभयो, “मैले एउटा काम गरौँ, र यसको कारण तिमीहरू सबै चकित हुन्छौ ।

²² मोशाले तिमीहरूलाई खतनाको रीति दिए (यो मोशाबाट आएको होइन, तर पुर्खाहरूबाट आएको हो) अनि तिमीहरूले मानिसलाई विश्रामको दिनमा खतना गर्दछौ ।

²³ मोशाको व्यवस्था भङ्ग नहोस् भनेर यदि एक जना मानिसले विश्रामको दिनमा खतना गर्न स्वीकार गर्छ भने तब मैले विश्रामको दिनमा एक जना मानिसलाई पूर्ण रूपमा स्वस्थ बनाएकोमा तिमीहरू मसँग किन रिसाउँछौ ?”

²⁴ बाहिरी रूप हेरेर न्याय नगर, तर धार्मिकतापूर्वक न्याय गर |

²⁵ यरूशलेमबाट आएका केहीले भने, “के तिनीहरूले मार्न खोजेका यिनी नै होइनन् ?

²⁶ अनि हेर, यिनी खुलमखुला बोल्छन् र तिनीहरू यिनलाई केही पनि भन्दैनन् । वास्तवमा शासकहरूले यिनी नै खीष्ट हुन् भने जान्न सक्दैनन्, जान्न सक्छन् त ?

²⁷ तापनि यो मानिस कहाँबाट आएको हो हामी जान्दछौं । तर जब खीष्ट आउनुहुन्छ उहाँ कहाँबाट आउनुहुन्छ कसैले पनि जान्नेछैन ।”

²⁸ त्यसपछि येशूले मन्दिरमा सिकाइरहनुहुँदा ठुलो सोरमा यसो भन्नुभयो, “तिमीहरूले मलाई र म कहाँबाट आएको भनी दुवै जान्दछौ । म आफ्नै तर्फबाट आएको होइन, तर जसले मलाई पठाउनुभयो उहाँ सत्य हुनुहुन्छ जसलाई तिमीहरू चिन्दैनौ ।

²⁹ म उहाँलाई चिन्दछु, किनभने म उहाँबाट आएको हुँ र उहाँले मलाई पठाउनुभयो ।”

³⁰ तिनीहरूले उहाँलाई पक्न कोसिस गरिरहेका थिए, तर उहाँमाथि कसैले पनि हात हालेन, किनभने उहाँको समय अझ पनि आएको थिएन ।

³¹ तर भिडका धेरैले उहाँमाथि विश्वास गरे, र तिनीहरूले भने, “के खीष्ट आउनुहुँदा उहाँले यो मानिसले गरेको भन्दा धेरै चिह्नहरू गर्नुहुनेछ र ?”

³² भिडले येशूको बारेमा यी कुराहरूबारे खासखुस गरेको फरिसीहरूले सुने, अनि मुच्य पुजारी र फरिसीहरूले उहाँलाई पक्न अधिकारीहरूलाई पठाए ।

³³ त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “म अझै केही समयसम्म तिमीहरूसँगै हुन्छु, र त्यसपछि म मलाई पठाउनुहुनेकहाँ जान्छु ।

³⁴ तिमीहरूले मलाई खोजेछौ, तर तिमीहरूले मलाई भेट्टाउनेछैनौ, म जहाँ जान्छु तिमीहरू त्यहाँ आउन सक्नेछैनौ ।”

³⁵ त्यसकारण यहाँदीहरूले तिनीहरू माझमै भने, “थी मानिस कहाँ जानेछन्, कि हामी यिनलाई भेट्न नसकाँ ? के यिनी प्रिकहरूका बिचमा छरपष्ट भएकाहरूकहाँ जानेछन् र प्रिकहरूलाई सिकाउनेछन् ?”

³⁶ यिनले तिमीहरूले मलाई खोजेछौ, तर तिमीहरूले मलाई भेट्टाउनेछैनौ, म जहाँ जान्छु तिमीहरू त्यहाँ आउन सक्नेछैनौ’ भनेको वचन के हो ?”

³⁷ चाडको अन्तिम महान् दिनमा येशू खडा हुनुभयो र ठुलो सोरमा भन्नुभयो, “यदि कोही तिखाएको छ भने लो मकहाँ आओस् र पिओस् ।

³⁸ धर्मशास्त्रले भनेझैं जसले मलाई विश्वास गर्छ त्यसको पेटबाट जीवित पानीका नदीहरू बग्नेछन् ।”

³⁹ तर उहाँले यो पवित्र आत्माको बारेमा भन्नुभएको थियो जसलाई उहाँमा विश्वास गर्नेहरूले प्राप्त गर्थे । पवित्र आत्मा अझ पनि दिइएको थिएन, किनभने येशू अझ पनि महिमित हुनुभएको थिएन ।

⁴⁰ जब तिनीहरूले यी वचनहरू सुने भिडका केहीले भने, “यिनी साँच्चै अगमवक्ता नै हुन् ।”

⁴¹ अस्त्रहरूले भने, “यिनी खीष्ट हुन् ।” तर कोहीले भने, “के खीष्ट गालीलबाट आउँछन् त ?”

⁴² के धर्मशास्त्रले खीष्ट बेथलेहम अर्थात् दाऊद बसेका गाउँबाट र दाऊदका सन्तानहरूबाट नै आउनुहुनेछ भनेको छैन र ?”

⁴³ यसरी त्यहाँ उहाँको कारणले भिडहरूमा विभाजन आयो ।

⁴⁴ तिनीहरूमध्ये कतिले उहाँलाई पक्रे, तर कसैले पनि उहाँमाथि हात हालेन ।

⁴⁵ त्यसपछि अधिकारीहरू मुख्य पुजारीहरू र फरिसीहरूकहाँ फर्केर आए, जसले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले त्यसलाई किन ल्याएनौ ?”

⁴⁶ अधिकारीहरूले जवाफ दिए, “कोही मानिसले पनि कहिल्यै यसरी बोलेको छैन ।”

⁴⁷ त्यसकारण फरिसीहरूले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, “के तिमीहरू पनि छलियो ?

⁴⁸ के कुनै शासकहरू वा फरिसीहरू कसैले त्यसमाथि विश्वास गरेका छन् ?

⁴⁹ तर यो भिडले व्यवस्था जान्दैन, तिनीहरू श्रापितहरू हुन् ।”

⁵⁰ निकोदेमस (पहिला नै येशूकहाँ आउने एक जना फरिसी) ले तिनीहरूलाई भने,

⁵¹ ‘के हाम्रो व्यवस्थाले एउटा मानिसलाई त्यसबाट सुन र त्यसले के गर्छ भनी जान्न अगि न्याय गर्छ र ?’

⁵² तिनीहरूले जवाफ दिए र उनलाई भने, “के तिमी पनि गालीलबाट आएका हौ ? खोज र हेर गालीलबाट कुनै पनि अगमवक्ता आउँदैन ।”

⁵³ (नोट: उल्कष्ट प्राचीन प्रतिलिपीहरूले यूहन्ना ७:५३-८:११लाई हटाएका छन् ।) [तब सबै जना आ-आफ्नो घरतिर गए ।]

John 8:1

¹ [नोट: यूहन्ना ७:५३-८:११ को टिप्पणीबारे माथि हेर्नुहोस्, येशू जैतून डाँडामा जानुभयो ।]

² बिहानै सबैरै उहाँ फेरि मन्दिरमा आउनुभयो, र सबै मानिसहरू आए; उहाँ बस्नुभयो, र तिनीहरूलाई सिकाउनुभयो ।

³ शास्त्री र फरिसीहरूले व्यभिचारको काममा पक्राउ परेकी एउटी स्त्री ल्याए । तिनीहरूले त्यसलाई बिचमा राखे ।

⁴ [नोट: यूहन्ना ७:५३-८:११ को टिप्पणीबारे माथि हेर्नुहोस्, त्यसपछि तिनीहरूले येशूलाई भने, “गुरुज्यू यो स्त्री व्यभिचारको काममा पक्राउ परेकी छे ।

⁵ व्यवस्थामा मोशाले यस्ता मानिसलाई ढुङ्गाले हाने आज्ञा दिएका छन्; यिनको विषयमा तपाईं के भन्नुहुन्छ ?”

⁶ तिनीहरूले येशूलाई फन्दामा पार्नलाई यसो भनेका थिए, ताकि तिनीहरूले उहाँलाई केही कुराको बारेमा दोष लगाउन सक्नु, तर येशू निहुरेर आफ्नो औँलाले जमिनमा लेख्नुभयो ।

⁷ [नोट यूहन्ना ७:५३-८:११ को टिप्पणीबारे माथि हेर्नुहोस्], जब तिनीहरूले उहाँलाई निरन्तर सोधिरहे, उहाँ खडा हुनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूमध्ये पापविनाको जो छ ढुङ्गाले हान्नमा त्यही नै पहिलो होस् ।”

⁸ उहाँ फेरि निहुरनुभयो र आफ्नो औँलाले जमिनमा लेख्नुभयो ।

⁹ [नोट यूहन्ना ७:५३-८:११ को टिप्पणीबारे माथि हेर्नुहोस्], जब तिनीहरूले यो सुने, ठुलादेखि सुरु गरेर एक-एक गर्दै तिनीहरू गए । अन्तमा माझमा राखिएकी ती स्त्रीसँग येशू मात्र छोडिनुभएको थियो ।

¹⁰ येशू खडा हुनुभयो र त्यसलाई भन्नुभयो, “हे नारी, तिमीलाई दोष लगाउनेहरू कहाँ छन् ? के कसैले तिमीलाई दण्ड दिएन ?”

¹¹ यसले भनी, “कसैले दिएन, प्रभु” येशूले भन्नुभयो, “न त म पनि तिमीलाई दण्ड दिन्छु । जाऊ, र कुनै पाप नगर ।”]

¹² फेरि येशूले तिनीहरूलाई यसो भन्नुभयो, “म संसारको ज्योति हुँ, मलाई पछ्याउने अन्धकारमा हिँड्डुल गर्नेछैन, तर यसले जीवनको ज्योति पाउनेछ ।”

¹³ फरिसीहरूले उहाँलाई भने, “तिमी आफै आप्नो बारेमा गवाही दिइरहेका छौ; तिमो गवाही सत्य होइन ।”

¹⁴ येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, र भन्नुभयो, “म आफैल आप्नो बारेमा गवाही दिए तापनि मेरो गवाही सत्य छ । म जान्दछु, कि म कहाँबाट आएँ र म कहाँ जाँदै छु, तर म कहाँबाट आएँ कहाँ जाँदै छु, तिमीहरू जान्दैनौ ।

¹⁵ तिमीहरू शरीरअनुसार न्याय गर्छौ, तर म कसैको न्याय गर्दिनँ ।

¹⁶ तैपनि मैले न्याय गरें भने मेरो न्याय सत्य हुन्छ, किनकि म एकलै छैन, तर म मलाई पठाउनुहुने पितासँग छु ।

¹⁷ हो, दुई जना मानिसको गवाही सत्य हुन्छ भनी तिमीहरूको व्यवस्थामा लेखिएको छ ।

¹⁸ मेरो आफैबारे गवाही दिने म नै हुँ, र मलाई पठाउनुहुने मेरा पिताले मेरो बारेमा गवाही दिनुहुन्छ ।”

¹⁹ तिनीहरूले उहाँलाई भने, “तिमा पिता कहाँ छन्?” येशूले जवाफ दिनुभयो, “तिमीहरूले न मलाई न त मेरा पितालाई चिन्छौ, तिमीहरूले मलाई चिनेका थियो भने तिमीहरूले मेरा पितालाई पनि चिनेका हुन्यो ।”

²⁰ उहाँले मन्दिरमा सिकाउनुहुँदा यी वचनहरू ढुकुटीमा भन्नुभयो र कसैले उहाँलाई पक्रन, किनभने उहाँको समय अझै आएको थिएन ।

²¹ यसैले, उहाँले फेरि तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म जाँदै छु; तिमीहरूले मलाई खोज्नेछौ । र तिमीहरूको पापमा मर्नेछौ । जहाँ म जाँदै छु, त्यहाँ तिमीहरू आउन सक्दैनौ ।”

²² यहूदीहरूले भने, “के यसले आफैलाई मार्नेछ ? के यसले त्यसैले ‘म जहाँ जाँदै छु, त्यहाँ तिमीहरू आउन सक्दैनौ’ भनेको हो ?”

²³ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू तलका हौ, म माथिको हुँ । तिमीहरू यस संसारका हौ, म यस संसारको होइनँ ।

²⁴ यसकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरू आप्नो पापमा नै मर्नेछौ, किनभने म उही हुँ भनी तिमीहरूले विश्वास नगरेसम्म तिमीहरू आप्नो पापमा नै मर्नेछौ ।”

²⁵ यसकारण तिनीहरूले उहाँलाई भने “तिमी को हौ ?” येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मैले तिमीहरूलाई सुरुदेखि जे भनेको छु, म उही हुँ ।

²⁶ मैले तिमीहरूबारे भन्नु र न्याय गर्नु धैरै छ, तापनि मलाई पठाउनुहुने सत्य हुनुहुन्छ, र मैले उहाँबाट सुनेका यी कुराहरू नै म संसारलाई भन्छु ।”

²⁷ उहाँले पिताको बारेमा कुरा गर्दै हुनुहुन्छ भनी तिनीहरूले बुझेनन् ।

²⁸ येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूले मानिसका पुत्रलाई माथि उचालेपछि म उही हुँ र म आफै केही पनि गर्दिनँ भन्ने तिमीहरूले जान्नेछौ । जसरी पिताले मलाई यी कुराहरू सिकाउनुभयो, त्यसरी नै म यी कुराहरू बोल्छु ।”

²⁹ मलाई पठाउनुहुने मसँग हुनुहुन्छ, र उहाँले मलाई एकलै छाइनुभयोको छैन, किनभने म सदैव उहाँलाई प्रसन्न पार्ने काम गर्नु ।”

³⁰ येशूले यी कुराहरू भन्दै गर्नुहुँदा धैरैले उहाँमा विश्वास गरे ।

³¹ येशूले उहाँमा विश्वास गर्ने यहूदीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि तिमीहरू मेरो वचनमा रहिरह्यौ भने तिमीहरू साँचै मेरा चेलाहरू हौ;

³² र तिमीहरूले सत्य जनेछौ, र सत्यले तिमीहरूलाई स्वतन्त्र पार्नेछ ।”

³³ तिनीहरूले उहाँलाई जवाफ दिए, “हामी अब्राहामका सन्तानहरू हाँ र कहिल्यै कसैको दास भएका छैनौँ; ‘तिमीहरू स्वतन्त्र पारिनेछौ’ भनी तिमीले कसरी भन्न सक्छौ ।”

³⁴ येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “साँचो, साँचो म तिमीहरूलाई भन्नु, प्रत्येक जसले पाप गर्छ, त्यो पापको दास हो ।

³⁵ दास सधैँभरि घरमा रहेदैन, तर पुत्र भने सधैँभरि नै रहन्छ ।

³⁶ यसकारण, पुत्रले तिमीहरूलाई स्वतन्त्र पान्यो भने तिमीहरू साँच्चै स्वतन्त्र हुनेछौ ।

³⁷ म जान्दछु, कि तिमीहरू अब्राहामका सन्तानहरू हौ र तिमीहरू मलाई मार्न खोज्छौ, किनभने तिमीहरूमा मेरो वचनको निम्ति ठाउँ छैन ।

³⁸ मैले मेरा पितासँग जे देखेको छु म त्यही भन्नु, र तिमीहरू पनि तिमीहरूका पिताबाट जे सुनेका छौ त्यही गर्दछौ ।”

³⁹ तिनीहरूले उहाँलाई जवाफ दिए, र भने, “हाम्रा पिता अब्राहाम हुन् ।” येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि तिमीहरू अब्राहामका सन्तानहरू हुँदा हौ त, तिमीहरूले अब्राहामका कामहरू गर्ने थियौ ।

⁴⁰ तैपनि अहिले तिमीहरू मलाई अर्थात् तिमीहरूलाई परमेश्वरबाट सुनेको सत्य बताउने मानिसलाई मार्न खोज्दछौ । अब्राहामले यस्तो गरेनन् ।

⁴¹ तिमीहरू तिमीहरूका पिताका कामहरू गर्छौ ।” तिनीहरूले उहाँलाई भने, “हामीहरू व्यभिचारमा जन्मिएका थिएनौँ; हाम्रा एक पिता परमेश्वर हुनुहुन्छ ।”

⁴² येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि परमेश्वर तिमीहरूका पिता हुनुहुन्यो भने, तिमीहरूले मलाई प्रेम गर्ने

थियौ, किनकि म परमेश्वरबाट आँ, र यहाँ छु, म आफ्नै तर्फबाट आएको होइनँ, तर उहाँले मलाई पठाउनुभयो ।

⁴³ तिमीहरू मेरा वचनहरू किन बुझ्दैनौ? किनभने तिमीहरू मेरो वचन सुन्न सक्दैनौ ।

⁴⁴ तिमीहरू आफ्ना पिता अर्थात् शैतानका हौ, र तिमीहरू तिमीहरूका पिताको इच्छा पुरा गर्ने इच्छा गर्छौ । त्यो सुरुदेखि नै हत्यारा थियो र त्यो सत्यमा खडा हुँदैन, किनकि त्यसमा सत्य छैन । जब त्यसले झुट बोल्छ, त्यो आफ्नै स्वभावबाट बोल्छ, किनकि त्यो झुट र झुटको पिता हो ।

⁴⁵ म सत्य बोल्छु, तापनि तिमीहरू मलाई विश्वास गर्दैनौ ।

⁴⁶ तिमीहरूमध्ये कसले मलाई पापको दोष लगाउँछ ? यदि म सत्य बोल्छु भने, तिमीहरू मलाई किन विश्वास गर्दैनौ ?

⁴⁷ जो परमेश्वरको हो त्यसले परमेश्वरको वचन सुन्न; तिमीहरू ती सुन्दैनौ, किनभने तिमीहरू परमेश्वरका होइनौ ।”

⁴⁸ यहूदीहरूले जवाफ दिए, र उहाँलाई भने, “के ‘तिमी सामरी हौ, र तिमीलाई भूत लागेको छ’ भनी हामीले भनेको साँचो होइन र ?”

⁴⁹ येशूले जवाफ दिनुभयो, “मलाई भूत लागेको छैन, तर म मेरा पितालाई आदर गर्छु, र तिमीहरू मलाई अनादर गर्छौ ।

⁵⁰ म आफ्नो महिमा खोज्दिनँ; खोज्ने र न्याय गर्ने एक जना हुनुहुन्छ ।

⁵¹ म तिमीहरूलाई साँचो, साँचो भन्दछु, यदि कसैले मेरो वचन पालना गर्छ भने, त्यसले कहिल्यै मृत्यु देख्नेछैन ।”

⁵² यहूदीहरूले उहाँलाई भने, “अब हामी जान्दछौँ, कि तिमीलाई भूत लागेको छ । अब्राहाम र अगमवक्ताहरू मरे, तर तिमी भन्छौ ‘यदि कसैले मेरो वचन पालन गर्छ भने त्यसले कहिल्यै मृत्यु चाल्नेछैन ।’

⁵³ तिमी हाम्रा मरेका पिता अब्राहामभन्दा महान् होइनौ, है त ? अगमवक्ताहरू पनि मरे । तिमी आफैंचाहिँ को हुँ भनी ठान्छौ ?”

⁵⁴ येशूले जवाफ दिनुभयो, “यदि म आफैंले आफ्नो महिमा गरेँ भने मेरो महिमा केही पनि होइन । मलाई महिमित पार्नुहुने मेरा पिता हुनुहुन्छ, जसलाई तिमीहरू तिमीहरूका परमेश्वर भन्दछौ ।

⁵⁵ तिमीहरूले उहाँलाई चिनेका छैनौ, तर म उहाँलाई चिन्छु । यदि मैले ‘म उहाँलाई चिन्दिनँ भन्छु भने म झुटजस्तै हुन्न्यै । तापनि म उहाँलाई चिन्दछु र उहाँको वचन पालन गर्दछु ।

⁵⁶ तिमीहरूका पिता अब्राहाम मेरा दिन देखेर रमाए र उनले यो देखे, र खुसी भए ।

⁵⁷ यहूदीहरूले उहाँलाई भने, “तिमी पचास वर्ष पनि भएका छैनौ, र के तिमीले अब्राहामलाई देखेका छौ ?”

⁵⁸ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो, साँचो भन्दछु, अब्राहाम हुनुभन्दा अगिदेखि नै म छँदै छु ।”

⁵⁹ तब तिनीहरूले उहाँलाई हान्नलाई ढुङ्गा टिपे, तर येशू आफैं लुक्नुभयो, र मन्दिरबाट बाहिर जानुभयो ।

John 9:1

¹ येशू त्यही बाटो हुँदै जानुहुँदा जन्मदेखिको एक जना मानिसलाई देखुभयो ।

² उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई सोधे, “रब्बी, यो मानिस, कि यसका आमाबुबा कसले पाप गयो र यो अन्यो जन्मिएको ?”

³ येशूले जवाफ दिनुभयो, “न त यो मानिसले पाप गयो, न यसका आमाबुबाले नै पाप गरे, तर परमेश्वरको काम त्यसमा प्रकट होस् भनेर यसो भएको हो ।

⁴ मलाई पठाउनुहुनेका कामहरू हामीले दिन हुँदै गर्नुपर्छ । रात आउँदै छ, तब कसैले पनि काम गर्न सक्दैन ।

⁵ म संसारमा हुँदा म संसारको ज्योति हुँ ।”

⁶ येशूले यी कुराहरू भनिसक्नुभएपछि उहाँले भुइँमा थुक्नुभयो र थुकले माटो मुछनुभयो, अनि त्यसको आँखामा पोतिदिनुभयो ।

⁷ उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, “जाऊ, सिलोआमको तलाउमा धोऊ (जसको अर्थ हुन्छ, ‘पठाइएको ।’) । त्यसैले त्यो गयो, धोयो र देखो भएर आयो ।

⁸ त्यसपछि त्यसका छिमेकीहरू र त्यसलाई पहिला भिखारीको रूपमा देखेहरूले भने, “त्यो बसेर भिख मान्ने गर्ने के यही नै होइन ?”

⁹ केहीले भने, “यही हो ।” अरूहरूले भने, “होइन, यो त्यहीजस्तो देखिन्छ ।” तर त्यसले भन्यो, “म त्यही हुँ ।”

¹⁰ तिनीहरूले त्यसलाई भने, “अनि तिम्रा आँखा कसरी खोलिए त ?”

¹¹ त्यसले जवाफ दियो, “येशू भनिने मानिसले माटो मुछनुभयो, मेरो आँखामा पोतिदिनुभयो र मलाई भन्नुभयो ‘सिलोआममा जाऊ र धोऊ ।’ त्यसकारण म गएँ र धोएँ अनि मैले मेरो दृष्टि पाएँ ।”

¹² तिनीहरूले त्यसलाई भने, “उनी कहाँ छन् ?” उसले जवाफ दियो, “मलाई थाहा छैन ।”

¹³ तिनीहरूले पहिले अन्यो भएको त्यो मानिसलाई फरिसीहरूकहाँ ल्याए ।

¹⁴ येशूले माटो मुछेर त्यसको आँखामा खोल्नुभएको दिन विश्रामको दिन थियो ।

¹⁵ तब त्यसले त्यसका दृष्टि कसरी प्राप्त गरेका यिए भनी फरिसीहरूले फेरि सोधे ? त्यसले तिनीहरूलाई भने, “उहाँले मेरा आँखामा हिलो लगाई दिनुभयो, मैले धोएँ र अहिले म देख्न सक्छु ।”

¹⁶ केही फरिसीहरूले भने, “यो मानिस परमेश्वरबाट आएको होइन, किनकि यसले विश्राम दिन पालना गर्दैन।” अरूहरूले भने, “एउटा पापी मानिसले यस्ता चिह्नहरू कसरी गर्न सक्छ ?” त्यसैले, तिनीहरूका बिचमा विभाजन आयो ।

¹⁷ त्यसकारण, तिनीहरूले त्यो अन्यो मानिसलाई फेरि सोधे, “उसको विषयमा तिमी के भन्छौ, किनकि उसले तिमा आँखा खोलिदियो ?” अन्यो मानिसले भन्यो, “उहाँ एक अगमवक्ता हुनुहुन्छ ।”

¹⁸ यहूदीहरूले आफ्नो दृष्टि प्राप्त गर्नेका आमाबुबालाई नबोलाएसम्म त्यो अन्यो थियो, र त्यसले दृष्टि प्राप्त गरेको थियो भन्ने तिनीहरूले अझै विश्वास गरेनन् ।

¹⁹ तिनीहरूले आमाबुबालाई सोधे, “तिमीहरूले जन्मिँदै अन्यो थियो भनेका तिमीहरूका छोरो के यही हो ? अनि अहिले यसले कसरी देख्छ त ?”

²⁰ त्यसैले, त्यसका आमाबुबाले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, “यो हाम्रो छोरो हो, र यो जन्मिँदै अन्यो थियो भनी हामी जान्दछौं ।

²¹ अहिले यसले कसरी देख्छ, हामी जान्दैनौं, र यसका आँखा कसले खोलिदियो सो पनि हामी जन्दैनौं । यसैलाई सोधुहोस्, यो वयस्क मानिस हो । यसले आफ्नो विषयमा आफै बोल्न सक्छ ।

²² त्यसका आमाबुबाले यी कुराहरू भने, किनभने तिनीहरू यहूदीहरूसँग डराएका थिए । यदि कसैले येशूलाई ख्रीष्ट भनी स्वीकार गरे भने तिनीहरूलाई सभाघरबाट बाहिर निकालिनेछन् भनी यहूदीहरू अगिबाटै सहमत भएका थिए ।

²³ त्यसैले गर्दा त्यसका आमाबुबाले “यो वयस्क मानिस हो, त्यसैलाई सोधुहोस्” भने ।

²⁴ त्यसैले, जो पहिला अन्यो थियो त्यो मानिसलाई तिनीहरूले दोस्रो पटक बोलाए, र त्यसैलाई भने, “परमेश्वरलाई महिमा दे । हामी जान्दछौं यो मानिस पापी हो ।”

²⁵ तब त्यो मानिसले जवाफ दियो, “उहाँ पापी हुनुहुन्छ कि हुनुहुन्न, म जान्दैनँ । तर म एउटा कुरो जान्दछुः म अन्यो थिएँ र अहिले म देख्छु ।”

²⁶ तब तिनीहरूले त्यसलाई भने, “उसले तिम्रो निम्ति के गन्यो ? उसले तिम्रा आँखा कसरी खोलिदिए ?”

²⁷ त्यसले जवाफ दियो, “मैले तपाईंहरूलाई पहिले नै बताइसकैँ, अनि तपाईंहरूले सुन्नुभएन । तपाईंहरू यसलाई फेरि किन सुन चाहनुहुन्छ ? तपाईंहरू त उहाँका चेलाहरू बन चाहनुहुन्न, चाहनुहुन्छ त ?

²⁸ तिनीहरूले त्यसलाई अपमान गरे, र भने, “तँ पो उसको चेला होस्, तर हामी त मोशाका चेलाहरू हाँ ।

²⁹ हामी जान्दछौं, कि परमेश्वर मोशासँग बोल्नुभयो, तर यो मानिस कहाँबाट आएको हो, हामी जान्दैनौं ।”

³⁰ त्यो मानिसले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, र भने, “उहाँले मेरा आँखा खोलिदिनुभो, तैपनि उहाँकहाँबाट आउनुभएको तपाईंहरू जानुहुन्न, यो त अचम्म भो !

³¹ हामी जान्दछौं, कि परमेश्वरले पापीहरूको कुरा सुन्नुहुन्न, तर यदि कोही भक्त हो, र उहाँको इच्छा पुरा गर्छ भने उहाँले त्यसको कुरा सुन्नुहुन्छ ।

³² संसारको सुरु भएदेखि नै अन्यो जन्मिएको मानिसका आँखा कसैले खोलिदिएको कुरो कहिल्यै सुनिएको छैन ।

³³ यदि यो मानिस परमेश्वरबाट आएको होइन भने उहाँले केही पनि गर्न सक्नुहुन्नथो ।”

³⁴ तिनीहरूले जवाफ दिए र त्यसलाई भने, “तँ पूर्ण रूपमा पापमा जन्मेको थिइस र हामीलाई सिकाउँदै छस् ?” त्यसपछि तिनीहरूले त्यसलाई सभाघरबाट बाहिर निकालिदिए भन्ने येशूले सुन्नुभयो । उहाँले त्यसलाई भेटाउनुभयो र भन्नुभयो, “के तिमी मानिसका पुत्रमा विश्वास गर्छौं ?”

³⁶ त्यसले जवाफ दियो, र भन्यो, “प्रभु, उहाँ को हुनुहुन्छ, कि मैले विश्वास गर्न सकौँ?”

³⁷ येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “तिमीले उसलाई देखेका छौं, तिमीसंग बोल्दै गर्न उही हो।”

³⁸ त्यो मानिसले भन्यो, “प्रभु, म विश्वास गर्दू” तब त्यसले उहाँको आराधना गयो।

³⁹ येशूले भन्नुभयो, “न्यायको निम्नि म यस संसारमा आएँ, ताकि जसले देख्दैनन् तिनीहरूले देख्न, र जसले देख्छन्, तिनीहरू अन्धो होऊन्।”

⁴⁰ उहाँसँग हुने केही फरिसीहरूले यी कुराहरू सुने र उहाँलाई सोधे, “के हामी पनि अन्धा हैंत?”

⁴¹ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि तिमीहरू अन्धा भएका भए तिमीहरूमा कुनै पाप हुने थिएन, तर तिमीहरू ‘हामीले देख्छौं भन्छौ, त्यसैले तिमीहरूमा पाप रहन्छ।

John 10:1

१ “साँचो, साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, जो भेडाको खोरको ढोकाबाट प्रवेश गर्दैन, तर अरू नै मार्गहरूबाट चढ्छ, त्यो मानिस चोर र डाँकू हो।

² ढोकाबाट प्रवेश गर्ने नै भेडाको गोठालो हो।

³ ढोकाको पालेले उसको निम्नि ढोका खोलिदिन्छ। भेडाहरूले उसको सोर सुन्छन् र उसले आफ्ना भेडाहरूलाई नाउँ काढेर बोलाउँछन् र बाहिर लान्छन्।

⁴ उसले आफ्ना सबै भेडाहरूलाई बाहिर निकालेपछि, ऊ तिनीहरूको अगिअगि जान्छ र भेडाहरूले उसलाई पछ्याउँछन्, किनकि तिनीहरूले उसको सोर चिन्छन्।”

⁵ तिनीहरूले अपरिचित मानिसलाई पछ्याउनेछैनन्, बरु तिनीहरू त्योदेखि टाढिनेछन्, किनकि तिनीहरूले अपरिचितको सोर चिन्दैनन्।”

⁶ येशूले यो दृष्टान्त उनीहरूलाई सुनाउनुभयो, तर उहाँले तिनीहरूलाई बताइरहनुभएका कुराहरू के थिए भनी तिनीहरूले बुझेनन्।

⁷ त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई फेरि भन्नुभयो, “साँचो, साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, म नै भेडाहरूको ढोका हुँ।”

⁸ मभन्दा अगि आउनेहरू सबै चोर र डाँकु हुन्, तर भेडाहरूले तिनीहरूका कुरा सुनेनन्।

⁹ म ढोका हुँ। यदि कोही मद्वारा भएर भित्र पस्त भने, त्यो बचाइनेछ; त्यो भित्र र बाहिर जानेछ र त्यसले चर्ने मैदान भेट्टाउनेछ।

¹⁰ यदि चोरले नचोर्ने, नमार्ने र नष्ट नगर्ने भए, त्यो आउँदैन नै। म आएको छु, ताकि तिनीहरूले जीवन पाऊन् र यो प्रशस्त मात्रामा पाऊन्।

¹¹ म असल गोठालो हुँ। असल गोठालोले आफ्ना भेडाहरूका लागि आफ्नो ज्यान पनि दिन्छ।

¹² भाडामा लिएको नोकर गोठालो हुँदैन, र त्यसका भेडाहरू हुँदैनन्। त्यसले ब्बाँसाहरू आउँदै गरेको देख्छ, अनि भेडाहरूलाई छोड्छ, र भाग्छ। अनि ब्बाँसाहरूले तिनीहरूलाई पक्रन्छन् र तिनीलाई तिर बितर पार्छन्।

¹³ त्यो भाडामा लिएको हुनाले भाग्छ र त्यसले भेडाहरूको हेरचाह गर्दैन।

¹⁴ म असल गोठालो हुँ र मैले मेरा आफ्नालाई चिन्छु र मेरा आफ्नाले मलाई चिन्छन्।

¹⁵ पिताले मलाई चिन्नुहुन्छ र म पितालाई चिन्छु र मेरा भेडाहरूका लागि म मेरो ज्यान पनि दिन्छु।

¹⁶ मेरा अरू भेडाहरू छन् जो यो भेडाको खोरका होइनन्। मैले तिनीहरूलाई पनि ल्याउनुपर्छ र तिनीहरूले मेरो सोर सुन्नेछन्, ताकि त्यहाँ एउटै बगाल र एउटै गोठालो हुन सकोस्।

¹⁷ त्यसैकारण, पिताले मलाई प्रेम गर्नुहुन्छः म मेरो ज्यान पनि दिन्छु, ताकि मैले यसलाई फेरि लिन सकूँ ।

¹⁸ यो मबाट कसैले खोसेर लान सक्दैन, तर यो म आफैँ अर्पण गर्दूँ । यसलाई अर्पण गर्ने अधिकार मसँग छ, र यसलाई फेरि लिने अधिकार मसँग छ । यो आज्ञा मैले मेरा पिताबाट पाएको छु ।”

¹⁹ यी वचनहरूको कारण फेरि यहूदीहरू माझ विभाजन देखियो ।

²⁰ तिनीहरूमध्ये धेरैले भने, “यसलाई भूत लागेको छ र यो पागल हो । तिमीहरू उसको कुरा किन सुन्छौ ?”

²¹ अरूहरूले भने, “यी वचनहरू भूत लागेका व्यक्तिका होइनन् । के भूतले कसैका आँखा खोलिदिन सक्छ र ?”

²² त्यसपछि यरूशलेममा समर्पणको चाडको समय थियो ।

²³ यो हिउँदको समय थियो र येशु मन्दिरमा सोलोमनको दलानमा हिँडिरहनुभएको थियो ।

²⁴ तब यहूदीहरूले उहाँलाई धेरे र भने, “तपाईंले हामीलाई कहिलेसम्म दोधारमा राख्नुहुनेछ ? यदि तपाईं ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भने हामीलाई खुलमखुला बताउनुहोस् ।”

²⁵ येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “मैले तिमीहरूलाई बताइसकैं, तर तिमीहरू विश्वास गर्दैनौ । मैले मेरा पिताको नाउँमा गरेका यी कामहरूले मेरो विषयमा गवाही दिन्छन् ।

²⁶ तरै पनि तिमीहरू विश्वास गर्दैनौ, किनकि तिमीहरू मेरा भेडाहरू होइनौ ।

²⁷ मेरा भेडाहरूले मेरो सोर सुन्छन्, म तिनीहरूलाई चिन्छु र तिनीहरूले मलाई पछ्याउँछन् ।

²⁸ म तिनीहरूलाई अनन्त जीवन दिन्छु; तिनीहरू कहिल्लै मर्नेछैनन् र मेरो हातबाट तिनीहरूलाई कसैले खोसेर लैजान सक्नेछैन ।

²⁹ तिनीहरू मलाई दिनुहुने मेरा पिता अरूहरू सबैभन्दा महान् हुनुहुन्छ, र कोही पनि तिनीहरूलाई मेरा पिताको हातबाट खोसेर लैजान सक्षम छैन ।

³⁰ म र पिता एक हौँ ।”

³¹ तब यहूदीहरूले उहाँलाई हान्न फेरि दुङ्गाहरू टिपे ।

³² येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “मैले पिताका धेरै असल कामहरू तिमीहरूलाई देखाएको छु । ती कुनचाहिँ कुराहरूका लागि तिमीहरू मलाई दुङ्गाले हान्दै छौ ?”

³³ यहूदीहरूले उहाँलाई जवाफ दिए, “हामी तिमीलाई कुनै पनि असल कामहरूका लागि दुङ्गाले हान्दै छैनौं, तर ईश्वर-निन्दाको निम्ति हो, किनकि तिमी मानिस भएर आफैलाई परमेश्वर बनाइरहेका छौ ।”

³⁴ येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “मैले भनैं ‘तिमीहरू ईश्वरहरू हौ’ भन्ने के तिमीहरूका व्यवस्थामा लेखिएको छैन ?”

³⁵ यदि उहाँले तिनीहरूलाई ईश्वरहरू भन्नुभयो भने परमेश्वरको वचन कसकहाँ आयो ? (अनि धर्मशास्त्रलाई भङ्ग गर्न सकिँदैन)

³⁶ के तिमीहरू पिताले अलग गर्नुभएको, र संसारमा पठाउनुभएको जनलाई मैले, ‘म परमेश्वरको पुत्र हुँ’ भनेकोले तैले ईश्वर-निन्दा गरिरहेको छस् भन्छौ ?

³⁷ यदि मैले पिताका कामहरू गरिरहेको छैनै भने मलाई विश्वास नगर ।

³⁸ तर यदि मैले ती काम नै गरिरहेको छु भने, तिमीहरूले मलाई विश्वास नगरे तापनि कामहरूमा त विश्वास गर, ताकि पिता ममा हुनुहुन्छ र म पितामा छु भने तिमीहरूले जान र बुझन सक ।”

³⁹ तिनीहरूले उहाँलाई फेरि पनि पक्रने प्रयास गरे, तर उहाँ तिनीहरूका हातबाट फुक्कनुभयो ।

⁴⁰ उहाँ फेरि यूहन्नाले पहिलो पटक बप्तिस्मा दिएको ठाउँ यर्दनको पारिपाटि जानुभयो र उहाँ त्यहाँ रहनुभयो ।

⁴¹ धैरै मानिसहरू उहाँकहाँ आए, र तिनीहरूले भने, “वास्तवमा यूहन्नाले चिह्नहरू देखाएनन्, तर उनले यी मानिसबारे भनेका सबै कुराहरू सत्य रहेछन् ।”

⁴² त्यहाँ धैरैले उहाँमाथि विश्वास गरे ।

John 11:1

¹ लाजरस नाम गरेका मानिस बिरामी थिए । तिनी तिनकी दिवीहरू मरियम र मार्थाको गाउँ बेथानियाका थिए ।

² यिनी तिनै मरियम थिइन् जसले प्रभुलाई मूर्ले अभिषेक गरिन् र उहाँका खुटा आफ्नो कपालले पुछेकी थिइन्, जसका भाइ लाजरस बिरामी थिए ।

³ यी दुई दिदी-बहिनीले येशूलाई बोलाउन पठाए “प्रभु, हेनुहोस्, तपाईंले जसलाई माया गर्नुहुन्छ तिनी बिरामी छन् ।”

⁴ जब येशूले यो सुन्नुभयो, उहाँले भन्नुभयो, “यस बिरामीले मृत्युमा पुऱ्याउँदैन, तर बरु यो परमेश्वरको महिमाको निम्ति हो, ताकि परमेश्वरका पुत्र यसद्वारा महिमित हुन सकून् ।”

⁵ येशूले मार्था र तिनकी बहिनी अनि लाजरसलाई माया गर्नुहुन्यो ।

⁶ त्यसैले, जब येशूले लाजरस बिरामी भएको सुन्नुभयो, उहाँ अरु दुई दिन त्यही ठाउँमा बस्नुभयो जहाँ उहाँ हुनुहुन्यो ।

⁷ यसपछि उहाँले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “फेरि यहुदियातिर जाओ ।”

⁸ चेलाहरूले उहाँलाई भने, ‘रब्बी, अहिले नै यहूदीहरूले तपाईंलाई दुङ्गा हान खोजिरहेका थिए र तपाईं फेरि त्यहाँ फर्केर जाँदै हुनुहुन्छ?’

⁹ येशूले जवाफ दिनुभयो, “के दिनमा बाह घण्टा उज्यालो हुँदैन र ? यदि कोही दिनको समयमा हिँड्छ भने त्यसलाई ठेस लाग्दैन, किनकि त्यसले यस संसारको उज्यालोको सहायताले देख्छ ।

¹⁰ तापनि त्यो राति हिँड्छ भने त्यसलाई ठेस लाग्छ, किनकि त्यसमा उज्यालो हुँदैन ।”

¹¹ उहाँले यी कुराहरू उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “हाम्रा साथी लाजरस मस्त निद्रामा परेका छन्, तर म जाँदै छु, ताकि म तिनलाई निद्राबाट बिउँझाउन सकूँ ।”

¹² यसकारण चेलाहरूले उहाँलाई भने, “प्रभु, यदि तिनी निद्रामा परेका छन् भने तिनी होसमा आउनेछन् ।”

¹³ अहिले येशूले तिनको मृत्युको बारेमा बोल्नुभएको थियो, तर उहाँ आरामको निद्राको बारेमा बोलिरहनुभएको छ भन्ने तिनीहरूले सोचे ।

¹⁴ त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई स्पष्ट रूपमा भन्नुभयो, “लाजरस मरेको छ ।

¹⁵ म त्यहाँ नभएकोमा तिमीहरूका खातिर म खुसी छु, ताकि तिमीहरूले विश्वास गर्न सक । तिनीकहाँ जाओ ।”

¹⁶ दिदुमस भनिने थोमाले उनका सङ्गी चेलाहरूलाई भने, “हामी पनि जाओ, कि हामी पनि येशूसँगै मर्न सकौ ।”

¹⁷ जब येशू आउनुभयो, लाजरसलाई चिहानमा राखेको चार दिन भइसकको उहाँले पाउनुभयो ।

¹⁸ बेथानिया यरूशलेमबाट नजिकै करिब तिन किलोमिटर दुरीमा पर्थ्यो ।

¹⁹ धैरै यहूदीहरू मरियम र मार्थाकहाँ तिनीहरूका भाइको बारेमा तिनीहरूलाई सान्त्वना दिन आएका थिए ।

²⁰ जब मार्थाले येशू आउँदै हुनुहुन्छ भन्ने सुनिन्, तिनी उहाँलाई भेट्न गइन्, तर मरियमचाहिँ घरमा नै बसिरहेकी थिइन् ।

²¹ त्यसपछि मार्थले येशूलाई भनिन्, “प्रभु, यदि तपाईं यहाँ हुनुभएको भए मेरा भाइ मर्ने थिएनन्।”

²² म जान्दछु, कि अहिले पनि तपाईंले परमेश्वरसँग जे माग्नुहुन्छ सो उहाँले तपाईंलाई दिनुहेछ।”

²³ येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिम्रा भाइ फेरि जीवित हुनेछन्।”

²⁴ मार्थले उहाँलाई भनिन्, “म जान्दछु, कि तिनी अन्त्यको दिनको पुनरुथानमा फेरि जीवित हुनेछन्।”

²⁵ येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “पुनरुथान र जीवन म नै हुँ; जसले मलाई विश्वास गर्छ, त्यो मरे तापनि जीवित हुनेछ।”

²⁶ जसले मलाई विश्वास गर्छ र ममा जिउँछ त्यो कहिल्यै मर्नेछैन। के तिमी यो विश्वास गच्छ्यै?”

²⁷ तिनले उहाँलाई भनिन्, “हो प्रभु, म विश्वास गर्छु, तपाईं नै संसारमा आइरहनुभएका परमेश्वरका पुत्र अर्थात् ख्रीष्ट हुनुहुन्छ।”

²⁸ जब तिनले यो भनिन्, तिनी त्यहाँबाट गइन् र तिनकी बहिनी मरियमलाई सुटुक्क बोलाइन्। तिनले भनिन्, “गुरुज्यू यहाँ हुनुहुन्छ र तिमीलाई बोलाउदै हुनुहुन्छ।”

²⁹ जब तिनले यो सुनिन्, तिनी झट्टै उठिन् र उहाँकहाँ गइन्।

³⁰ येशू अझै पनि त्यस गाउँभित्र आउनुभएको थिएन, तर उहाँ त्यही ठाउँमा हुनुहुन्यो जहाँ मार्थले उहाँलाई भेटेकी थिइन्।

³¹ त्यसैले, तिनीसँग घरमा भएका र तिनलाई सान्त्वना दिइरहेका यहूदीहरूले जब मरियम झट्टै उठेर बाहिर गइरहेकी देखे, तिनीहरूले तिनी चिह्नानमा रुन गइरहेकी छन् भन्ने सोची तिनीहरू पनि तिनको पछि लागे।

³² त्यसपछि जब मरियम येशू हुनुभएको ठाउँमा आइन् र उहाँलाई देखिन्, तिनी उहाँको पाउमा घोप्टो परिन्, र

उहाँलाई भनिन्, “प्रभु, यदि तपाईं यहाँ हुनुभएको भए मेरा भाइ मर्ने थिएनन्।”

³³ जब येशूले तिनी र तिनीसँग आएका यहूदीहरू पनि रोइरहेको देख्नुभयो, उहाँ आत्मामा अति विचलित हुनुभयो, र दुःखित हुनुभयो।

³⁴ उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरूले तिनलाई कहाँ राखेका छौ ?” उनीहरूले उहाँलाई भने, “प्रभु आउनुहोस्, र हेर्नुहोस्।”

³⁵ येशू रुनुभयो।

³⁶ त्यसपछि यहूदीहरूले भने, “हेर, उहाँले लाजरसलाई कति माया गर्नुहुन्यो !”

³⁷ तर तिनीहरूमध्ये केहीले भने, “के अस्थाका आँखा खोल्ने यी मानिसले यस मानिसलाई पनि नमर्ने तुल्याउने बनाउन सक्दैनयो र ?”

³⁸ त्यसपछि फेरि येशू आत्मामा आफै अति विचलित हुनुभयो, र चिह्नानिर जानुभयो। यो एउटा गुफा थियो र यसलाई एउटा दुङ्गाले ढाकेको थियो।

³⁹ येशूले भन्नुभयो, “दुङ्गा हटाऊ।” लाजरस जो मरेका थिए, तिनकी दिदी मार्थले येशूलाई भनिन्, “प्रभु, अहिलेसम्म त शरीर कुहिसकेको हुनेछ, किनकि तिनी मरेको चार दिन भइसक्यो।”

⁴⁰ येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “के मैले तिमीलाई भनिन्, कि यदि तिमीले विश्वास गर्याउ भने तिमीले परमेश्वरको महिमा देखेछौ ?”

⁴¹ त्यसैले, तिनीहरूले दुङ्गा हटाए। येशूले आफ्ना आँखा माथितिर उठाउनुभयो, र भन्नुभयो, “हे पिता, मेरो बिन्ती सुन्नुभएकोमा म तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छु।”

⁴² म जान्दथै, तपाईंले मेरो बिन्ती सधैँ सुन्नुहुन्छ, तर मेरो वरिपरि उभिरहेका यो भिडको कारण मैले यो भनै, ताकि तपाईंले मलाई पठाउनुभएको छ भन्ने तिनीहरूले विश्वास गर्न सक्नून्।”

⁴³ उहाँले यी कुराहरू भन्नुभएपछि उहाँले ठुलो सोरमा भन्नुभयो, “लाजरस, बाहिर आऊ !”

⁴⁴ मेरेको मानिस बाहिर आयो, त्यसका हात र खुट्टाहरू कपडाले बैँधिएका थिए; त्यसको अनुहार कपडाले बेहिएको थियो । येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “त्यसलाई खोलिदेओ, र त्यसलाई जान देओ ।”

⁴⁵ त्यसपछि मरियमकहाँ आएका र येशूले जे गर्नुभयो सो दखेका धेरै यहूदीहरूले उहाँमा विश्वास गरे ।

⁴⁶ तर तिनीहरूमध्ये केही फरिसीहरूकहाँ गए र येशूले गर्नुभएका ती कुराहरू तिनीहरूलाई बताइदिए ।

⁴⁷ त्यसपछि मुख्य पुजारीहरू र फरिसीहरूले परिषद्का सदस्यहरूलाई भेला पारे, र भने, “हामीले के गर्ने ? यस मानिसले धेरै चिह्नहरू गर्छन् ।”

⁴⁸ यदि हामीले यसलाई यसरी नै छोडिदियौँ भने सबैले यसलाई विश्वास गर्नेछन्; रोमीहरू आउनेछन् अनि हाम्रो ठाउँ र हाम्रो जाति दुवै लिनेछन् ।”

⁴⁹ तैपनि तिनीहरूमध्ये कैयाफा नामका मानिस जो त्यस वर्ष प्रधान पुजारी थिए तिनले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू केही पनि जान्दैनौ ।”

⁵⁰ सम्पूर्ण राष्ट्र नै नष्ट हुनुभन्दा मानिसहरूका निम्ति एक जना मर्नु नै तिमीहरूका निम्ति उत्तम हो भने तिमीहरू ठान्दैनौ ।”

⁵¹ अब यो तिनले आफ्नै तर्फबाट भनेका थिएनन् । बरु उनी त्यस वर्षका प्रधान पुजारी भएको कारणले येशू राष्ट्रको निम्ति मर्नुपर्छ भनी तिनले अगमवाणी गरेका थिए ।

⁵² राष्ट्रको निम्ति मात्र होइन, तर छरपष्ट भएका परमेश्वरका सन्तानहरूसँगै एक होऊन् भनेर पनि हो ।

⁵³ त्यसैले, त्यस दिनदेखि उनीहरूले येशूलाई कसरी मार्ने भनी योजना बनाउन थाले ।

⁵⁴ येशू यहूदीहरू माझ खुलमखुला हिँडुल गर्नुभएन, तर उहाँ त्यहाँबाट उजाड-स्थान नजिकैको गाउँमा रहेको एफ्राइम भनिने सहरमा जानुभयो । ल्यहाँ उहाँ चेलाहरूसँग बस्नुभयो ।

⁵⁵ अब यहूदीहरूको निस्तार-चाड नजिकै थियो र धेरै जना आफैलाई शुद्ध पार्न गाउँहरूबाट निस्तार-चाड अगि नै यरूशलेम गए ।

⁵⁶ तिनीहरूले येशूलाई खोजिरहेका थिए । तिनीहरू मन्दिरमा खडा भइरहँदा एक-अर्कामा भन्दै थिए, “तिमीहरूलाई कस्तो लाग्छ ? उनी चाडमा आउने छैनन् र ?”

⁵⁷ अहिले मुख्य पुजारीहरू र फरिसीहरूले यो उर्दी जारी गरेका थिए, कि यदि कसैले येशू कहाँ हुनुहुन्यो भनी जान्दथ्यो भने, त्यसले त्यो भन्नुपर्छ ताकि तिनीहरूले उहाँलाई पक्रन सक्नन् ।

John 12:1

¹ निस्तार-चाडको छ दिन अगाडि येशू बेथानिया आउनुभयो, जहाँ उहाँले मृत्युबाट जीवित पार्नुभएका लाजरस थिए ।

² त्यसकारण, तिनीहरूले उहाँको लागि बेलुकीको खाना तयार पारे । मार्थाले सेवा-सत्कार गरिरहेकी थिएन् र लाजरस येशूसँगै टेबलमा ढल्किरहेकाहरूमध्ये एक जना थिए ।

³ तब मरियमले आधा लिटर जति शुद्ध जटामसीले बनेको बहुमूल्य अत्तर लिइन्, र येशूको पाउ अभिषेक गरिन्, अनि तिनको आफ्नो कपालले उहाँको पाउ पुछिन् । त्यो घर अत्तरको सुगन्धले भरियो ।

⁴ उहाँका चेलाहरूमध्ये एक जना यहूदा स्करियोत जसले उहाँलाई विश्वासघात गर्ने थियो, त्यसले भन्यो,

⁵ “यो अत्तर तिन सय चाँदीका सिक्कामा बेचेरे गरिबहरूलाई किन दिइएन ?”

⁶ त्यसले यो कुरा गरिबहरूको वास्ता गरेर भनेको थिएन, तर त्यो चोर भएकोले भनेको हो । त्यससँग पैसाको थैलो हुन्थ्यो र यसमा राखिएकोबाट चोर्ने गर्थ्यो ।

⁷ येशूले भन्नुभयो, “तिनीसँग मेरो दफनको दिनको लागि जे छ, त्यो राख्न देउ ।

⁸ गरिबहरू त तिमीहरूसँग सधैँ हुनेछन्, तर म तिमीहरूसँग सधैँ हुनेछैन ।”

⁹ अब यहूदीहरूको ठुलो भिडले येशू त्यहाँ हुनुहुन्छ भन्ने थाहा पायो र तिनीहरू येशूको निमिति मात्र होइन, तर लाजरसलाई हेर्न पनि आए, जसलाई येशूले मृत्युबाट जीवित पार्नुभएको थियो ।

¹⁰ मुख्य पुजारीहरूले सँगसँगै षड्यन्त्र रचे, ताकि तिनीहरूले लाजरसलाई पनि मार्न सकेको होस ।

¹¹ किनकि तिनको कारण धेरै यहूदीहरू भडकिएका थिए र येशूमा विश्वास गरेका थिए ।

¹² अर्को दिन चाडमा ठुलो भिड आयो । जब येशू यस्तश्लेममा आउँदै हुनुहुन्छ भन्ने तिनीहरूले सुने,

¹³ तिनीहरूले खजुरको बोटका हाँगाहरू लिए र उहाँलाई भेट्न गए, अनि उच्च सोरमा यसो भने, “होसन्ना ! इस्साएलका राजा अर्थात् परमप्रभुको नाउँमा आउनुहुने धन्यको हुनुहुन्छ ।”

¹⁴ येशूले एउटा गधाको बछेडा भेट्टाउनुभयो र त्यसमाथि चढनुभयो, जस्तो यो लेखिएको थियो,

¹⁵ “सियोनकी छोरी नडराऊ, हेर, तिम्रा राजा गधामा चढेर आउँदै हुनुहुन्छ ।”

¹⁶ उहाँका चेलाहरूले सुरुमा यी कुराहरू बुझेनन्, तर जब येशू महिमित हुनुभयो तब उहाँको विषयमा लेखिएका थिए र यी सबै कुराहरू तिनीहरूले उहाँकै निमिति गरेका थिए भनी उनीहरूले सम्झे ।

¹⁷ उहाँले अहिले लाजरसलाई चिहानबाट बाहिर बोलाउनुहुँदा र तिनलाई मृत्युबाट जीवित पार्नुहुँदा उहाँसँग भएको भिडले गवाही दियो ।

¹⁸ यही कारणले गर्दा पनि भिडहरू उहाँलाई भेट्न गए, किनकि उहाँले यो चिह्न गर्नुभयो भन्ने तिनीहरूले सुने ।

¹⁹ यसकारण फरिसीहरूले एक-आपसमा भने, “हेर, तिमीहरू केही पनि गर्न सक्दैनौ; हेर, सारा संसारै त्यसको पछि लागेको छ ।”

²⁰ अहिले चाडमा आराधना गर्न माथि गइरहेका तिनीहरूमध्ये केही ग्रिकहरू पनि थिए ।

²¹ यिनीहरू फिलिपकहाँ गए जो गालीलको बेथसेदाका थिए र तिनलाई भने, “महाशय, हामी येशूलाई भेट्न चाहन्छौं ।”

²² फिलिपले गएर अन्द्रियासलाई भने । अनि अन्द्रियास फिलिपसँग गए, र तिनीहरूले येशूलाई भने ।

²³ येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, “मानिसका पुत्रको निमिति महिमित हुने समय आएको छ ।

²⁴ साँचो, साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, गहुँको दाना जबसम्म माटोमा झारेर मर्दैन, यो आफै एकलो रहन्छ, तर यदि त्यो मर्छ भने यसले धेरै फल फलाउनेछ ।

²⁵ जसले आफ्नो जीवनलाई प्रेम गर्छ त्यसले त्यो गुमाउनेछ, तर जसले यस संसारमा आफ्नो जीवनलाई धृणा गर्छ त्यसले यो अनन्त जीवनको लागि जोगाइराख्नेछ ।

²⁶ यदि कसैले मेरो सेवा गर्छ भने, त्यसले मलाई पछ्याओस, र म जहाँ हुन्छु त्यहाँ मेरो सेवक पनि हुनेछ । यदि कसैले मेरो सेवा गर्छ भने पिताले त्यसको आदर गर्नुहनेछ ।

²⁷ अहिले मेरो प्राण दुःखित भएको छ: म के भनूँ ? हे पिता, मलाई यो घडीबाट बचाउनुहोस ? तर यही कारणको निमिति म यो घडीमा आएँ ।

²⁸ हे पिता, तपाईंको नाउँ महिमित पार्नुहोस् ।” तब स्वर्गबाट एउटा आवाज आयो, र भन्यो, “मैले यिनलाई महिमित पारेको छु र म फेरि महिमित पार्नेछु ।”

²⁹ तब उहाँको छेउमा उभिने भिडले यो आवाज सुने, र तिनीहरूले मेघ गर्ज्यौ भने । अरूहरूले भने, “स्वर्गदूत उहाँसँग बोलेको हो ।”

³⁰ येशूले जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, “यो आवाज मेरो निम्नि होइन, तर तिनीहरूका निम्नि आएको हो ।”

³¹ अब यो संसारको न्याय हुन्छ, अब यस संसारको शासक पर्याँकिनेछ ।

³² अनि जब म पृथ्वीबाट उचालिन्छु, म सबैलाई आफूतिर खिँच्नेछु ।”

³³ कस्तो किसिमको मृत्यु मर्दै हुनुहुन्छ भन्ने सङ्केत गर्न उहाँले यो कुरा भन्नुभएको थियो ।

³⁴ भिडले उहाँलाई जवाफ दियो, “हामीले व्यवस्थाबाट सुनेका छौं, कि ख्रीष्ट सधैँ रहनुहुनेछ । तपाईं कसरी भनुहुन्छ, ‘मानिसका पुत्र उचालिनुपछ ?’ यो मानिसका पुत्र को हो ?”

³⁵ तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, ‘केही समयको निम्नि ज्योति तिनीहरूसँग अझै हुनेछ । तिनीहरूसँग ज्योति हुँदा हिँड, ताकि अन्धकारले तिनीहरूलाई नढाकोस् । जो अन्धकारमा हिँड्छ त्यो कहाँ जाँदै छ भनी त्यसलाई थाहा हुँदैन ।

³⁶ तिमीसँग ज्योति हुँदा नै त्यो ज्योतिमा विश्वास गर, ताकि तिमीहरू ज्योतिको सन्तान हुन सक ।” येशूले यी कुराहरू भन्नुभयो र त्यसपछि उहाँ त्यहाँबाट प्रस्थान गर्नुभयो र उहाँ तिनीहरूबाट लुकेर बस्नुभयो ।

³⁷ तिनीहरूको सामु येशूले यति धेरै चिह्नहरू गर्नुभए तापनि तिनीहरूले उहाँमाथि अझै पनि विश्वास गरेनन् ।

³⁸ यशैया अगमवक्ताको वचन पुरा होस् भनेर यसो भएको थियो । तिनी भन्दछन्, “प्रभु, हाम्रो समाचार कसले विश्वास

गरेको छ ? र परमेश्वरको बाहुली कसलाई प्रकट गरिएको छ ?”

³⁹ यसैकारण, तिनीहरूले विश्वास गर्न सकेनन्, किनकि यशैयाले यसो पनि भने,

⁴⁰ “उहाँले तिनीहरूका आँखा अस्थो तुल्याइदिनुभएको छ र उहाँले तिनीहरूका हृदय कठोर पारिदिनुभएको छ; नत्रता तिनीहरूका आँखाले देख्ने थिए र उनीहरूका हृदयले बुझ्ने थिए र फर्किने थिए, अनि म तिनीहरूलाई निको पार्न थिएँ ।”

⁴¹ यशैयाले यी कुराहरू भने, किनकि तिनले येशूको महिमा देखे र उहाँको विषयमा बोले ।

⁴² तर पनि शासकहरूमध्ये धेरैले येशूमा विश्वास गरे, तर फरिसीहरूको कारणले गर्दा तिनीहरूले यसलाई स्वीकार गरेनन्, ताकि तिनीहरूलाई सभाघरमा रोक नलगाइयोस् ।

⁴³ तिनीहरूले परमेश्वरबाट आउने प्रशंसाभन्दा मानिसहरूबाट आउने प्रशंसा बढी रुचाए ।

⁴⁴ येशूले ठुलो सोरमा भन्नुभयो, “जसले ममाथि विश्वास गर्छ त्यसले मलाई मात्र होइन, तर मलाई पठाउनुहुनेमाथि पनि विश्वास गर्छ,

⁴⁵ र जसले मलाई देख्छ त्यसले मलाई पठाउनुहुनेलाई देख्छ ।”

⁴⁶ म संसारमा ज्योतिको रूपमा आएको छु ताकि जसले मलाई विश्वास गर्छ त्यो अन्धकारमा नरहोस् ।

⁴⁷ यदि कसैले मेरो वचन सुन्छ, तर त्यसको पालना गर्दैन भने म त्यसको न्याय गर्दिनैँ, किनकि म संसारको न्याय गर्न आएको होइनँ, तर संसारलाई बचाउन आएको हुँँ ।

⁴⁸ जसले मलाई इन्कार गर्छ, र मेरा वचनहरू ग्रहण गर्दैन, त्यसको न्याय गर्ने एक जना हुनुहुन्छः मैले बोलेको मेरो वचनले नै अन्त्यको दिनमा त्यसको न्याय गर्नेछ ।

⁴⁹ किनकि मेरो आफ्नै तर्फबाट बोलिनँ, तर मलाई पठाउनुहुने पिता नै हुनुहुन्छ, जसले मैले के बोल्ने र के भन्ने विषयमा आज्ञा दिनुभएको छ ।

⁵⁰ म जान्दछु, कि उहाँको आज्ञा अनन्त जीवन हो । त्यसैले, म यही भन्छुः पिता मसँग जस्तो बोल्नुभएको छ, म त्यसै बोल्नु ।

John 13:1

¹ अब निस्तार-चाडअगि येशु जान्नुहुन्यो, कि उहाँ यस संसारबाट पिताकहाँ जाने उहाँको समय आएको थियो, यस संसारमा भएका उहाँका आफ्नाहरूलाई प्रेम गरेर उहाँले तिनीहरूलाई अन्त्यसम्म प्रेम गर्नुभयो ।

² अहिले दियाबलसले सिमोनको छोरा यहूदा इस्करियोतको हृदयमा येशूलाई विश्वासघात गर्ने कुरा अगि नै हालिदिएको थियो ।

³ येशूले जान्नुहुन्यो, कि पिताले सबै थोक उहाँको हातमा दिनुभएको थियो, उहाँपिताबाट नै आउनुभएको थियो र फेरि परमश्वरकहाँ नै फर्कर जाँदै हुनुहुन्यो ।

⁴ उहाँ बेलुकीको खाना खाएर उठनुभयो र उहाँको बाहिरी वस्त्र फुकाल्नुभयो । त्यसपछि उहाँले एउटा तौलिया लिनुभयो, र आफ्नो कम्मरमा बेर्नुभयो ।

⁵ त्यसपछि उहाँले बाटामा पानी हाल्नुभयो र चेलाहरूका गोडा धुन थाल्नुभयो, अनि उहाँको कम्मरमा बेर्नुभएको तौलियाले तिनीहरूका गोडा पुछनुभयो ।

⁶ उहाँसिमोन पत्रुसकहाँ आउनुभयो, र पत्रुसले उहाँलाई भने, “प्रभु, के तपाईं मेरा गोडा धुँदै हुनुहुन्छ ?”

⁷ येशूले जवाफ दिनुभयो, र तिनलाई भन्नुभयो, “म के गरिरहको छु, तिमी अहिले यसलाई बुइदैनौ, तर तिमीले यो पछि बुइनेछौ ।”

⁸ पत्रुसले उहाँलाई भने, “तपाईले मेरा गोडा कहिल्यै पनि धुनुहुनेछैन ।” येशूले तिनलाई जवाफ दिनुभयो, ‘यदि मैले तिमीलाई धोइँन भने तिम्रो मसित केही हिस्सा हुनेछैन ।”

⁹ सिमोन पत्रुसले उहाँलाई भने, “प्रभु, मेरा गोडा मात्र होइन, मेरा शिर र हातहरू पनि धोइदिनुहोस् ।”

¹⁰ येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “जो नुहाएको छ, त्यसका गोडाबाहेक अरू केही धुनुपर्दैन र त्यो पूर्ण रूपमा शुद्ध हुन्छ; तिमी शुद्ध छौ, तर तिमीहरू सबै जना नै त छैनौ ।”

¹¹ (किनकि कसले उहाँलाई विश्वासघात गर्थ्यो भन्ने येशूलाई थाहा थियो, त्यसैले उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरू सबै जना त शुद्ध छैनौ ।”)

¹² त्यसैले, जब येशूले तिनीहरूका गोडा धुनुभयो र उनीहरूका लुगा लगाउनुभयो, र फेरि बस्नुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मैले तिमीहरूका निमिति के गरेको छु भन्ने के तिमीहरू जान्दछौ ?”

¹³ तिमीहरू मलाई ‘गुरु’ र प्रभु भन्छौ र तिमीहरू ठिकै बोलिरहेका छौ, किनकि म त्यही हुँ ।

¹⁴ तब म गुरु र प्रभुले तिमीहरूका गोडा धोएको छु भने तिमीहरूले पनि एक अर्काको गोडा धुनुपर्छ ।

¹⁵ किनकि मैले यो तिमीहरूलाई एउटा उदाहरण दिएको हुँ, ताकि तिमीहरूले पनि मैले तिमीहरूका निमिति गरेजस्तै गर्न सक ।

¹⁶ साँचो, साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, नोकर आफ्नो मालिकभन्दा ठुलो हुँदैन न त समाचारवाहक त्यसलाई पठाउनेभन्दा ठुलो हुन्छ ।

¹⁷ यदि तिमीहरूले यी कुराहरू जान्यौ, र ती गच्छै भने तिमीहरू धन्यका हुनेछौ ।

¹⁸ म तिमीहरू सबै जनाको बारेमा बोलिरहेको छैनँ; मैले जसलाई छानेको छु म तिनीहरूलाई चिन्छु, तर यो यसले हो, कि धर्मशास्त्र पुरा होसः जसले मेरो रोटी खायो, त्यसले नै ममाथि लात उठायो ।

¹⁹ म यो घटनअगि नै तिमीहरूलाई भन्छु, ताकि जब यो घटन आउँछ, म उही हुँ भनी तिमीहरूले विश्वास गर्न सक ।

²⁰ म साँचो, साँचो तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले मैले जसलाई पठाउँछु त्यसलाई ग्रहण गर्छ, त्यसले मलाई ग्रहण गर्दछ, र जसले मलाई ग्रहण गर्छ, त्यसले मलाई पठाउनुहोलाई ग्रहण गर्दछ ।

²¹ जब येशुले यो भन्नुभयो, उहाँ आत्मामा विचलित हुनुभयो, उहाँले गवाही दिनुभयो, र भन्नुभयो, “साँचो, साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि तिमीहरूमध्ये एक जनाले मलाई विश्वासघात गर्नेछ ।”

²² उहाँले कसको बारेमा कुरा गर्दै हुनुहुन्छ भनेर छक्क पर्दै चेलाहरूले एक आपसमा हेराहेर गर्न थाले ।

²³ उहाँका चेलाहरूमध्ये एक जना जसलाई येशुले प्रेम गर्नुहुन्यो तिनी टेबलमा येशुको छातीमा अडेस लगेर ढल्किरहेका थिए ।

²⁴ यसकारण सिमोन पत्रुसले यो चेलालाई इसारा गरेर भने, “उहाँले हामीमध्ये कसको बारेमा भन्दै हुनुहुन्छ, हामीलाई भन ।”

²⁵ त्यसैले, तिनी येशुको छातीमा ढल्किएर बसे, र उहाँलाई भने, “प्रभु, यो को हो ?”

²⁶ त्यसपछि येशुले जवाफ दिनुभयो, “त्यो त्यही हो, जसलाई म यो रोटीको टुक्रा चोपेर दिन्छु ।” त्यसपछि उहाँले रोटीको टुक्रा चोनुभयो र सिमोनको छोरा यहूदालाई दिनुभयो ।

²⁷ र रोटी दिइसक्नुभएपछि शैतान त्यसभित्र पस्यो । त्यसैले, येशुले त्यसलाई भन्नुभयो, “तिमीले जे गरिरहेका छौ, सो छिटो गरी हाल ।”

²⁸ अब उहाँले त्यसलाई किन यसो भन्नुभएको भन्ने त्यहाँ टेबलमा ढल्किरहेका कसैलाई पनि थाहा भएन ।

²⁹ केहीले यहूदासँग पैसाको थैलो भएको हुनाले येशुले त्यसलाई, “चाडको निम्ति हामीलाई आवश्यक पर्ने

सामानहरू किन” वा त्यसले गरिबहरूलाई दिनुपर्छ भन्नुभएको होला भन्ने सोचे ।

³⁰ जब यहूदाले रोटी खायो, त्यो तुरुन्तै त्यहाँबाट हिँडी हाल्यो । यो रातको समय थियो ।

³¹ जब यहूदा त्यहाँबाट गयो, येशूले भन्नुभयो, “मानिसका पुत्रलाई महिमित तुल्याइन्छ, र उसमा परमेश्वरलाई महिमित तुल्याइन्छ ।

³² परमेश्वरले आफैंमा उसलाई महिमित पार्नुहोनेछ र उहाँले उसलाई तुरुन्तै महिमित तुल्याउनुहोनेछ ।

³³ साना बालकहरू हो, म तिमीहरूसँग अझ केही समयसम्म हुनेछु । मैले यहूदीहरूलाई भनेझैं, अहिले म तिमीहरूलाई यो पनि भन्छु, तिमीहरूले मलाई खोज्नेछौ, जहाँ म गइरहेको छु, त्यहाँ तिमीहरू आउन सक्दैनौ ।’

³⁴ म तिमीहरूलाई नयाँ आज्ञा दिइरहेको छु, कि तिमीहरू एकले अर्कालाई प्रेम गर्नुपर्छ, जसरी मैले तिमीहरूलाई प्रेम गरेको छु । त्यसैले पनि तिमीहरू एकले अर्कालाई प्रेम गर्नुपर्छ ।

³⁵ यदि तिमीहरूले एकले अर्कालाई प्रेम गयौ भने यसैद्वारा तिमीहरू मेरा चेलाहरू हौ भनी सबैले जानेछन् ।

³⁶ सिमोन पत्रुसले उहाँलाई भने, “प्रभु, तपाईं कहाँ जाँदै हुनुहुन्छ ?” येशुले जवाफ दिनुभयो, “म जहाँ जाँदै छु, तिमी अहिले पछ्याउन सक्दैनौ, तर तिमीले पछि पछ्याउनेछौ ।”

³⁷ पत्रुसले उहाँलाई भने, “प्रभु, मैले तपाईंलाई अहिले नै किन पछ्याउन सक्दिनँ ? म तपाईंको लागि मेरो ज्यान पनि दिनेछु ।”

³⁸ येशुले जवाफ दिनुभयो, ‘के तिमीले मेरो निम्ति आफ्नो ज्यान नै दिनेछौ त ? साँचो, साँचो म तिमीलाई भन्दछु, कि तिमीले मलाई तिन पल्ट इन्कार गरेपछि मात्र भाले बास्नेछ ।’

John 14:1

¹ “तिमीहरूको हृदय विचलित नहोस् । तिमीहरूले परमेश्वरमा विश्वास गर्छौं, ममा पनि विश्वास गर ।

² मेरा पिताको घरमा बस्ने धैरै कोठाहरू छन् । यदि त्यसो नहुँदो हो त, मैले तिमीहरूलाई भने थिएँ त, किनकि म तिमीहरूका लागि ठाउँ तयार पार्न गइरहेको छु ।

³ म जान्छु, र तिमीहरूका लागि ठाउँ तयार पार्छु भने, म फेरि आउनेछु र म आफैसँग लानेछु, ताकि जहाँ म हुन्छु तिमीहरू पनि त्यहाँ हुनेछौं ।

⁴ तिमीहरूले म जहाँ गइरहेको त्यो बाटो चिन्छौ ।”

⁵ थोमाले येशूलाई भने, “प्रभु, तपाईँ कहाँ जाँदै हुनुहुन्छ, हामी जान्दैनौं; हामीले बाटो कसरी चिन्ने ?”

⁶ येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “बाटो, सत्य र जीवन मै नै हुँ; मद्वारा बाहेक कोही पनि पिताकहाँ आउन सक्दैन ।

⁷ यदि तिमीहरूले मलाई चिनेका भए, तिमीहरूले मेरा पितालाई पनि चिन्ने थियौ । अबदेखि उसो तिमीहरूले उहाँलाई चिनेका छौ र उहाँलाई देखेका छौ ।”

⁸ फिलिपले येशूलाई भने, “प्रभु, हामीलाई पिता देखाउनुहोस्, त्यो नै हामीलाई पर्याप्त हुनेछ ।”

⁹ येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूसँग यति लामो समयसम्म रहेको छु, र पनि फिलिप, अझै तिमी मलाई चिन्दैनौ ? जसले मलाई देखेको छ त्यसले पितालाई देखेको छ । तिमीहरू कसरी ‘हामीलाई पिता देखाउनुहोस्’ भन्न सक्छौ ?”

¹⁰ म पितामा छु र पिता ममा हुनुहुन्छ भनी के तिमीहरू विश्वास गर्दैनौ ? मैले तिमीहरूलाई बोलेका वचनहरू, म आफै अधिकारले बोल्दिनँ । योचाहिँ ममा रहनुहुने पिता नै हुनुहुन्छ जसले आफ्नो काम गरिरहनुभएको छ ।

¹¹ म पितामा छु, र पिता ममा हुनुहुन्छ भन्ने विश्वास गर; नत्र कामहरूकै खातिर पनि विश्वास गर ।

¹² साँचो, साँचो, म तिमीहरूलाई भन्दछ, जसले ममाथि विश्वास गर्छ त्यसले मैले गर्ने कामहरू पानै गर्नेछ र त्यसले यीभन्दा पनि ठुल्ठुला कामहरू गर्नेछ, किनकि म पिताकहाँ गइरहेको छु ।

¹³ तिमीहरूले मेरो नाउँमा जे माघौ, सो म गर्नेछु, ताकि पुत्रमा पिता महिमित हुनुभएको होस् ।

¹⁴ यदि तिमीहरूले मेरो नाउँमा कुनै थोक माघ्यौ भने सो म गर्नेछु ।

¹⁵ यदि तिमीहरूले मलाई प्रेम गर्छौ भने तिमीहरूले मेरा आज्ञाहरू पालन गर्नेछौ ।

¹⁶ अनि म पितासँग प्रार्थना गर्नेछु, अनि उहाँले तिमीहरूलाई अर्को सल्लाहकार दिनुहुनेछ, ताकि उहाँ तिमीहरूसँग सदासर्वदा रहनुहुनेछ, जो

¹⁷ सत्यका आत्मा हुनुहुन्छ । संसारले उहाँलाई ग्रहण गर्न सक्दैन, किनकि यसले उहाँलाई देख्दैन वा उहाँलाई चिन्दैन । तर तिमीहरू उहाँलाई चिन्दछौ, किनकि उहाँ तिमीहरूसँग रहनुहुन्छ र तिमीहरूमा हुनुहुनेछ ।

¹⁸ म तिमीहरूलाई एकलै छोड्नेछैनँ, म तिमीहरूकहाँ फर्की आउनेछु ।

¹⁹ तैपनि केही समय मात्र हो, अनि संसारले मलाई देख्नेछैन, तर तिमीहरू मलाई देख्छौ । किनकि म जिउँछु, तिमीहरू पनि जिउनेछौ ।

²⁰ त्यस दिन तिमीहरूले म पितामा छु, अनि तिमीहरू ममा छौ र म तिमीहरूमा छु भनी जानेछौ ।

²¹ जोसँग मेरा आज्ञाहरू छन र तिनलाई पालन गर्दैन, मलाई प्रेम गर्ने त्यही हो, अनि जसले मलाई प्रेम गर्छ त्यसलाई मेरा पिताद्वारा प्रेम गरिनेछ, र म त्यसलाई प्रेम गर्नेछु र म आफै त्यसकहाँ देखा पर्छु ।”

²² यहदाले (स्करियोत होइन) येशूलाई भने, “प्रभु, किन यस्तो, हामीकहाँ चाहिँ तपाईं आफै देखा पर्नुहुन्छ र संसारकहाँ चाहिँ देखा पर्नुहुन्न ?”

²³ येशूले तिनलाई जवाफ दिनुभयो, र भन्नुभयो, “यदि कसैले मलाई प्रेम गर्छ भने, त्यसले मरो वचन पालन गर्नेछ । मेरा पिताले त्यसलाई प्रेम गर्नुहुनेछ, अनि हामी त्यसकहाँ आउनेछौं र त्यससँग हामी हाम्रो बासस्थान बनाउनेछौं ।”

²⁴ जसले मलाई प्रेम गर्दैन, त्यसले मरो वचन पालन गर्दैन । तिमीहरूले सुनेका वचन मबाट आएको होइन, तर पिताबाट आएको हो जसले मलाई पठाउनुभयो ।

²⁵ म तिमीहरूसँग रहिरहँदा नै मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनेको छु ।

²⁶ तापनि सल्लाहकार अर्थात् पवित्र आत्मा जसलाई पिताले मेरो नाउँमा पठाउनुहुनेछ उहाँले तिमीहरूलाई सबै कुरा सिकाउनुहुनेछ र मैले तिमीहरूलाई भनेका सबै कुरा तिमीहरूलाई याद दिलाउनुहुनेछ ।

²⁷ म तिमीहरूसँग शान्ति छोड्छु; म तिमीहरूलाई मेरो शान्ति दिन्छु । संसारले जसरी दिन्छ त्यसरी म यो तिमीहरूलाई दिन्न । तिमीहरूको हृदय विचलित नहोस, र भयभीत नहोस ।

²⁸ मैले तिमीहरूलाई भनेको सुनेका छौ, “म गइरहेछु, अनि मिहरूकहाँ फेरि आउनेछु ।” यदि तिमीहरूले मलाई प्रेम गरेका भए, तिमीहरू खुसी हुनेथियौ, किनकि म पिताकहाँ गइरहेको छु, किनकि पिता मध्नदा महान् दुनुहुन्छ ।

²⁹ अहिले मैले तिमीहरूलाई यो हुन अगाडि नै बताएको छु, ताकि जब यो हुन आउँछ तिमीहरूले विश्वास गर्न सक ।

³⁰ म तिमीहरूसँग धैरै बोल्दिनँ, किनकि यस संसारको शासक आउँदै छ । त्यसको ममाथि केही शक्ति छैन,

³¹ तर म पितालाई प्रेम गर्दू भन्ने संसारले जानोस् भनेर पिताले मलाई जस्तो आज्ञा गर्नुभएको छ म त्यसै गर्दू । उठौं, र यहाँबाट जाओँ ।”

John 15:1

¹ म साँचो दाख हुँ र मेरा पिता दाखबारीका किसान हुनुहुन्छ ।

² ममा भएका फल नफलाउने हरेक हाँगालाई उहाँले छाँटनुहुन्छ र उहाँले फल फलाउने हरेक हाँगालाई पनि छिँवल्नुहुन्छ, ताकि यसले अझ धैरै फल फलाओस् ।

³ मैले तिमीहरूलाई भनेको सन्देशले तिमीहरू अगि नै शुद्ध भइसकेका छौ ।

⁴ ममा रहो र म तिमीहरूमा रहनेछु । जसरी दाखको बोटमा नरहेसम्म हाँगा आफैले फल फलाउन सक्दैन, त्यसरी नै तिमीहरू पनि ममा नरहेसम्म फल फलाउन सक्दैनौ ।

⁵ म दाखको बोट हुँ, र तिमीहरू त्यसका हाँगाहरू है । जो ममा रहन्छ र म त्यसमा रहनेछु, त्यसले धैरै फल फलाउँछ, किनकि मविना तिमीहरू केही पनि गर्न सक्दैनौ ।

⁶ यदि कोही ममा रहेदैन भने त्यसलाई हाँगालाई झैं फालिन्छ र त्यो सुक्छ; अनि तिनीहरूले हाँगाहरूलाई बटुल्छन् र आगोमा हाल्छन्, अनि तिनीहरूलाई जलाइन्छ ।

⁷ यदि तिमीहरू ममा रहयौ र मेरा वचनहरू तिमीहरूमा रहे भने, तिमीहरू जे इच्छा गर्दै सो माग, र यो तिमीहरूका निम्ति गरिनेछ ।”

⁸ मेरा पिता यसमा महिमित तुल्याइनुहुनेछ: तिमीहरू धैरै फल फलाउन सक र तिमीहरू मेरा चेलाहरू होओ ।

⁹ जसरी पिताले मलाई प्रेम गर्नुभएको छ, त्यसरी नै मैले पनि तिमीहरूलाई प्रेम गरेको छु; मेरो प्रेममा रहो ।

¹⁰ तिमीहरूले मेरा आज्ञाहरू पालन गर्दै भने जसरी मैले मेरा पिताको आज्ञा पालन गरेको छु र उहाँको प्रेममा रहेको छु, त्यसरी नै तिमीहरू मेरो प्रेममा रहनेछौ ।

¹¹ मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनेको छु, ताकि मेरो आनन्द तिमीहरूमा होस् र तिमीहरूको आनन्द पूर्ण होस् ।

¹² यो मेरो आज्ञा हो, कि मैले तिमीहरूलाई जसरी प्रेम गरेँ तिमीहरूले एक अर्कालाई त्यसरी नै प्रेम गर ।

¹³ आफ्नो मित्रको लागि आफ्नो ज्यानै दिनुभन्दा अर्को कुनै महान् प्रेम छैन ।

¹⁴ यदि तिमीहरूले मैले आज्ञा गरेका कुराहरू गर्छौं भने तिमीहरू मेरा मित्रहरू हौं ।

¹⁵ म तिमीहरूलाई नोकरहरू भन्दिनँ, किनकि त्यसका मालिकले के गरिरहेछ सो नोकरले जान्दैन । मैले तिमीहरूलाई मित्र भनेको छु, किनकि मैले मेरा पिताबाट सुनेका सबै कुरा तिमीहरूलाई प्रष्ट पारेको छु ।

¹⁶ तिमीहरूले मलाई चुनेनौ, तर मैले तिमीहरूलाई चुनैँ, र तिमीहरूलाई नियुक्त गरैँ, ताकि तिमीहरू जाओ, र फल फलाओ अनि तिमीहरूका फल रहनुपर्छ । त्यसैले तिमीहरूले मेरो नाउँमा पितासँग जे माघौ, सो उहाँले तिमीहरूलाई दिनुहुनेछ ।

¹⁷ म तिमीहरूलाई यी कुराहरू आज्ञा गर्छूः कि तिमीहरूले एक अर्कालाई प्रेम गर्नेछौ ।

¹⁸ यदि संसारले तिमीहरूलाई घृणा गर्छ भने, जान कि यसले तिमीहरूलाई घृणा गर्नुअगि मलाई घृणा गरेको छ ।

¹⁹ यदि तिमीहरू संसारका थियो त, संसारले तिमीहरूलाई आफैँप्रेम गर्नेथियो । तर तिमीहरू संसारका होइनौ, र मैले तिमीहरूलाई संसारबाट चुनैँ, यसकारण संसारले तिमीहरूलाई घृणा गर्छ ।

²⁰ मैले तिमीहरूलाई भनेको वचन याद राख, ‘नोकर त्यसको मालिकभन्दा महान् हुँदैन ।’ यदि तिनीहरूले मलाई सताएका छन् भने, तिनीहरूले तिमीहरूलाई पनि सताउनेछन् । यदि तिनीहरूले मेरो वचन पालन गरेका थिए भने तिनीहरूले तिमीहरूको पनि पालन गर्नेछन् ।”

²¹ तिनीहरू मेरो नाउँको कारणले तिमीहरूलाई यी सबै कुराहरू गर्नेछन्, किनकि मलाई पठाउनुहोलाई तिनीहरू चिन्दैनन् ।

²² यदि म आएको थिइनँ, र तिनीहरूसँग बोलेको थिइनँ भने त, उनीहरूमा पाप हुने थिएन, तर अब त तिनीहरूसित आफ्नो पापको लागि कुनै बहाना छैन ।

²³ जसले मलाई घृणा गर्छ, त्यसले मेरा पितालाई पनि घृणा गर्छ ।

²⁴ यदि मैले तिनीहरू माझ कसैले नगरेका कामहरू गरेको थिइनँ भने तिनीहरूमा कुनै पाप हुने थिएन, तर अहिले तिनीहरूले म र मेरा पिता दुवैलाई देखेका छन्, र घृणा गरेका छन् ।

²⁵ तर यो तिनीहरूको व्यवस्थामा लेखिएको वचन पुरा हुनलाई हो, ‘तिनीहरूले मलाई विनाकारण घृणा गरे ।’

²⁶ जब सल्लाहकार आउनुहुन्छ जसलाई म तिमीहरूको निम्ति पिताको तर्फबाट पठाउनेछु अर्थात् सत्यको आत्मा जो पिताबाट जानुहुन्छ, उहाँले मेरो बारेमा गवाही दिनुहुनेछ ।

²⁷ तिमीहरूले पनि गवाही दिइरहेका छौ, किनकि तिमीहरू मसँग सुरुदेखि नै छौ ।

John 16:1

¹ तिमीहरू पछि नहट भनेर मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनेको छु ।

² तिनीहरूले तिमीहरूलाई सभाघरबाट बाहिर निकालेछन् । तर यस्तो समय आउँदै छ कि तिमीहरूलाई मार्ने हरेकले तिनीहरूले परमेश्वरको सेवा गरिरहेका छन् भनी ठानेछन् ।

³ तिनीहरूले यी कुराहरू गर्नेछन्, किनकि तिनीहरूले न त पितालाई न मलाई नै चिनेका छन् ।

⁴ मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनेको छु, ताकि त्यो घडी आउँदा मैले तिमीहरूलाई तिनीहरूको बारेमा भनेको कुरा तिमीहरूले सम्झन सक । मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू पहिले नै भनिनँ, किनकि म तिमीहरूसँगै नै थिएँ ।

⁵ तर अहिले म मलाई पठाउनुहोनेकहाँ जाँदै छु, तर पनि तिमीहरू कसैले पनि 'तपाईं कहाँ जाँदै हुनुहोन्छ?' भनी मलाई सोध्दैनौ।

⁶ तर मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनेको कारण, तिमीहरूको हृदय निराशाले भरिएको छ।

⁷ म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछुः म जानुनै तिमीहरूको निम्नि असल छ। किनकि म गइँ भने सल्लाहकार तिमीहरूकहाँ आउनुहोनेछैन, तर यदि म गाँ भने म उहाँलाई तिमीहरूकहाँ पठाउनेछु।

⁸ जब सल्लाहकार आउनुहोन्छ, उहाँले संसारलाई पाप र धार्मिकता र न्यायको बारेमा गलत साबित गर्नुहोनेछ-

⁹ पापको बारेमा, किनभने तिनीहरूले ममा विश्वास गर्दैनन्;

¹⁰ धार्मिकताको बारेमा, किनकि म पिताकहाँ जाँदै छु र अब उप्रान्त तिमीहरूले मलाई देखेछैनो;

¹¹ अनि न्यायको बारेमा, किनकि यस संसारको शासकको न्याय गरिएको छ।

¹² मैले तिमीहरूलाई धेरै कुरा भन्नु छ, तर तिमीहरू अहिल्यै ती कुराहरू बुझ्दैनौ।

¹³ तर जब उहाँ अर्थात् सत्यको आमा आउनुहोन्छ, उहाँले तिमीहरूलाई सबै सत्यतामा डोच्याउनुहोनेछ, किनकि उहाँ आफ्नो निम्नि बोल्नुहोनेछैन। तर उहाँले जे सुन्नुहोन्छ, त्यही बोल्नुहोनेछ र के हुनेछ भनी उहाँले तिमीहरूलाई बताउनुहोनेछ।

¹⁴ उहाँले मलाई महिमित तुल्याउनुहोनेछ, किनकि उहाँले जे मेरो हो त्यहीबाट लिनुहोन्छ, र उहाँले ती तिमीहरूलाई बताउनुहोनेछ।

¹⁵ पितासँग भएका सबै थोक मेरा हुन्। यसकारण उहाँले जे मेरो हो त्यहीबाट लिनुहोन्छ, र उहाँले यो तिमीहरूलाई बताउनुहोनेछ भनी मैले भनेको हुँ।

¹⁶ अब उप्रान्त तिमीहरूले मलाई केही बेरमा नै देखेछैनौ, र फेरि केही बेरपछि तिमीहरू मलाई देखेछौ।

¹⁷ तब उहाँका चलाहरूमध्ये केहीले एक आपसमा भने “अब उप्रान्त तिमीहरूले मलाई केही बेरमा नै देखेछैनौ, र फेरि केही बेरपछि तिमीहरू मलाई देखेछौ।” र ‘किनकि म पिताकहाँ जाँदै छु भनेर उहाँले हामीलाई के भन्नुभएको हो ?’

¹⁸ त्यसैले तिनीहरूले भने, “उहाँले ‘केही बेरमा’ भनेर के भन्नुभएको ? उहाँले केको बारेमा बताउँदै हुनुहोन्छ ? सो हामी जान्दैनौ।”

¹⁹ तिनीहरूले येशूलाई सोध चाहेको उहाँले देखुभयो, र उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरूले एक आपसमा सोधेको कुरा यही हो कि जसको बारेमा मैले भन्ने ‘अब उप्रान्त तिमीहरूले मलाई केही बेरमा नै देखेछैनौ, र फेरि केही बेरपछि तिमीहरू मलाई देखेछौ।’”

²⁰ म तिमीहरूलाई साँचो साँचो भन्दछु, तिमीहरू रुनेछौ र विलाप गर्नेछौ, तर संसार खुसी हुनेछ; तिमीहरू निराशाले भरिनेछौ, तर तिमीहरूको निराशा आनन्दमा बदलिनेछ।

²¹ जब स्त्रीले जन्म दिन्छिन्, तिनी निराश हुन्छिन्, किनकि तिनको समय आएको छ, तर जब तिनले बच्चा जन्माउँछिन्, संसारमा एक बालक जन्मिएको छ भन्ने आनन्दले तिनलाई पीडाको सम्झना हुँदैन।

²² त्यसैले तिमीहरू पनि अहिले निराश हुन्छो, तर म तिमीहरूलाई फेरि भेट्नेछु; अनि तिमीहरूको हृदय खुसी हुनेछ र तिमीहरूको आनन्द तिमीहरूबाट कसैले लैजान सक्नेछैन।

²³ त्यस दिन तिमीहरूले मलाई कुनै पनि कुरा माग्नेछैनौ। साँचो साँचो म तिमीहरूलाई भन्दछु, यदि तिमीहरूले मेरो नाउँमा मेरा पितासँग कुनै थोक माग्यौ भने यो उहाँले तिमीहरूलाई दिनुहोनेछ।

²⁴ अहिलेसम्म तिमीहरूले मेरो नाउँमा केही मागेका छैनौ। माग र तिमीहरूले पाउनेछौ, ताकि तिमीहरूको आनन्द पूर्ण होस।

²⁵ मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू आलङ्गारिक भाषामा भनेको छु, तर मैले आलङ्गारिक भाषा नबोली तिमीहरूलाई पिताको बारेमा स्पष्ट रूपमा बताउने समय आउँदै छ ।

²⁶ त्यस दिन तिमीहरूले मेरो नाउँमा मानेछौ, र म तिमीहरूको निम्ति पितासँग प्रार्थना गर्नेछु भनेर म तिमीहरूलाई भन्दिनँ,

²⁷ किनकि तिमीहरूले मलाई प्रेम गरेका हुनाले र म पिताबाट आएँ भनी तिमीहरूले विश्वास गरेका हुनाले पिता आफैले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ ।

²⁸ म पिताबाट आएँ । म संसारमा आएको छु । फेरि म संसार छोडौदै छु, र म पिताकहाँ जाँदै छु ।”

²⁹ उहाँका चेलाहरूले भने, “हेर्नुहोस्, अहिले तपाईँ स्पष्ट रूपमा बोल्दै हुनुहुन्छ अनि तपाईँले आलङ्गारिक भाषा प्रयोग गरिरहनुभएको छेन ।

³⁰ अब हामी जान्दछौँ, कि तपाईँ सबै थोक जन्नुहुन्छ, अनि कसैले तपाईँलाई प्रश्न सोध्नु आवश्यक छैन । त्यही कारणले हामी विश्वास गर्छौँ, कि तपाईँ परमेश्वरबाट आउनुभएको हो ।”

³¹ येशूले जवाफ दिनुभयो, “के तिमीहरू अब विश्वास गर्छौँ ?

³² हेर, तिमीहरू छरपष्ट हुने अर्थात् सबै आ-आफ्नो घरतिर जाने, र मलाई एकलै छोड्न समय आउँदै छ, । वास्तवमा त्यो समय आइसकेको छ । तरै पनि म एकलो हुन्न, किनभने पिता मसँग हुनुहुन्छ ।

³³ मैले तिमीहरूलाई यी कुरा भनेको छु, ताकि तिमीहरूलाई ममा शान्ति मिलोस् । संसारमा तिमीहरूलाई कष्ट हुन्छ, तर साहस गर: मैले संसारलाई जितेको छु ।

John 17:1

¹ येशूले यी कुराहरू भनिसक्नुभएपछि स्वर्गतिर आफ्ना आँखा उचालेर भन्नुभयो, “पिता, समय आएको छ, आफ्ना पुत्रलाई महिमित पार्नुहोस्, ताकि पुत्रले तपाईँलाई महिमित पारोस्,

² जसरी तपाईँले पुत्रलाई सारा शरीरमाथि अधिकार दिनुभयो, ताकि जसलाई तपाईँले तिनलाई दिनुभएको छ तिनीहरू सबैलाई अनन्त जीवन मिलोस् ।

³ यो अनन्त जीवन होः तिनीहरूले तपाईँलाई अर्थात् एक मात्र साँचा परमेश्वर, र जसलाई तपाईँले पठाउनुभएको छ अर्थात् येशू ख्रीष्टलाई चिनून् ।

⁴ मैले संसारमा तपाईँलाई महिमित तुल्याएको छु । तपाईँले मलाई गर्न दिनुभएको काम मैले सिद्धाएको छु ।

⁵ अब, हे पिता, संसार बनिनुभन्दा अगि नै मसँग तपाईँमा भएको महिमाले मलाई तपाईँसँग महिमित पार्नुहोस् ।

⁶ तपाईँले मलाई संसारबाट दिनुभएका मानिसहरूकहाँ मैले तपाईँको नाउँ प्रकट गरेँ । तिनीहरू तपाईँका थिए, र तपाईँले तिनीहरू मलाई दिनुभयो, अनि तिनीहरूले तपाईँको वचन पालन गरेका छन् ।

⁷ अब तपाईँले मलाई दिनुभएका सबै थोक तपाईँबाट नै आउँदछन् भनी तिनीहरू जान्दछन्,

⁸ किनकि मैले सबै वचनहरू तिनीहरूलाई दिएको छु जुन तपाईँले मलाई दिनुभयो । तिनीहरूले ती ग्रहण गरे र म तपाईँबाटै आएको हुँ भनेर तिनीहरूले साँच्चै जाने र तपाईँले नै मलाई पठाउनुभएको हो भनी तिनीहरूले विश्वास गरे ।

⁹ म तिमीहरूका लागि प्रार्थना गर्दछु । म संसारको निम्ति प्रार्थना गर्दिनँ, तर तपाईँले मलाई दिनुभएकाहरूका निम्ति प्रार्थना गर्दू, किनकि तिनीहरू तपाईँका हुन् ।

¹⁰ सबै जो मेरा हुन, ती तपाईँका हुन् र तपाईँका सबै मेरा हुन्; म तिनीहरूमा महिमित हुन्छु ।

¹¹ अब उप्रान्त म संसारमा हुन्न, तर यी मानिसहरू संसारमा छन् र म तपाईँकहाँ आउँदै छु । हे पवित्र पिता, यिनीहरूलाई तपाईँको नाउँमा सुरक्षा दिनुहोस् जसलाई तपाईँले मलाई दिनुभएको छ, ताकि जसरी हामी एक छौँ त्यसरी नै तिनीहरू एक होऊन् ।

¹² म तिनीहरूसँग हुँदा मैले तिनीहरूलाई तपाईंको नाउँमा सुरक्षा दिएँ, जसलाई तपाईंले मलाई दिनुभएको छ । मैले तिनीहरूलाई सुरक्षा दिएँ, र विनाशको पुत्रबाहेक तिनीहरूमध्ये कोही पनि नष्ट भएन, ताकि धर्मशास्त्र पुरा होस् ।

¹³ अब म तपाईंकहाँ आउँदै छु, तर म यी कुराहरू संसारमा नै भनिरहेको छु, ताकि तिनीहरूले मेरो आनन्द तिनीहरूमा पुरा गर्नुन् ।

¹⁴ मैले तिनीहरूको वचन दिएको छु, संसारले तिनीहरूलाई घृणा गरेको छ, किनभने जस्तो म संसारको होइनँ, तिनीहरू पनि संसारका होइनन् ।

¹⁵ तपाईंले तिनीहरूलाई संसारबाट लैजानु होस् भनेर होइन, तर तिनीहरूलाई दुष्टबाट बचाउनुहोस् भनी म तपाईंसँग बिन्ती गर्दछु ।

¹⁶ जस्तो म संसारको होइन, तिनीहरू पनि संसारका होइनन् ।

¹⁷ तिनीहरूलाई सत्यतामा आफ्नै लागि समर्पण गर्नुहोस् । तपाईंको वचन सत्य छ ।

¹⁸ जसरी तपाईंले मलाई संसारमा पठाउनुभयो, यसरी नै मैले तिनीहरूलाई संसारमा पठाएको छु ।

¹⁹ तिनीहरूका खातिर म आफैलाई समर्पण गर्दछु, ताकि तिनीहरू आफै पनि सत्यतामा तपाईंमा समर्पण गरिनेछन् ।

²⁰ म यिनीहरूका लागि मात्र होइन तर तिनीहरूका लागि पनि प्रार्थना गर्दछु जसले तिनीहरूको वचनद्वारा मलाई विश्वास गर्नेछन्,

²¹ ताकि जसरी तपाईं अर्थात् पिता ममा हुनुहुन्छ, र म तपाईंमा छु यसरी नै तिनीहरू सबै एक होऊन् । म यो प्रार्थना गर्दछु, कि तिनीहरू पनि हामीमा होऊन् ताकि तपाईंले मलाई पठाउनुभएको हो भनी संसारले विश्वास गरोस् ।

²² तपाईंले मलाई दिनुभएको महिमा मैले तिनीहरूलाई दिएको छु, ताकि हामी एक भएझैं तिनीहरू पनि एक होऊन् ।

²³ म तिनीहरूमा छु, र तपाईं ममा हुनुहुन्छ, ताकि तिनीहरू एक भएर पूर्ण होऊन्, ताकि तपाईंले मलाई पठाउनुभएको यियो भनी संसारले जानोस्, अनि तपाईंले मलाई प्रेम गर्नुभएजस्तै मैले तिनीहरूलाई पनि प्रेम गरेरँ ।

²⁴ हे पिता, जसलाई तपाईंले मलाई दिनुभएको छ तिनीहरू म जहाँ छु त्यहीं होऊन् भने म चाहन्छु, ताकि तिनीहरूले मेरो महिमा देखनु जुन तपाईंले मलाई दिनुभएको छ । किनभने तपाईंले मलाई संसारको सृष्टि अगि देखि नै प्रेम गर्नुभएको छ ।

²⁵ हे धर्मी पिता, यो संसारले तपाईंलाई चिनेन, तर म तपाईंलाई चिन्दछु; र तपाईंले मलाई पठाउनुभयो भनी यिनीहरू जान्दछन् ।

²⁶ मैले तपाईंको नाउँलाई तिनीहरूका बिचमा परिचित तुल्याएको छु र मैले यसलाई परिचित तुल्याउनेछु, ताकि जुन प्रेमले तपाईंले मलाई प्रेम गर्नुभयो, त्यो तिनीहरूमा रहोस् र म तिनीहरूमा रहनेछु ।

John 18:1

¹ यी कुराहरू बोलिसक्नुभएपछि येशू आफ्ना चेलाहरूसित किद्रोन उपत्यकाको अर्कापटि जानुभयो । त्यहाँ एउटा बगैँचा यियो जसमा उहाँ र उहाँका चेलाहरू प्रवेश गर्नुभयो ।

² उहाँलाई विश्वासघात गर्ने यहूदालाई पनि त्यो ठाउँ थाहा थियो, किनकि येशू आफ्ना चेलाहरूसित प्रायः त्यस बगैँचामा जानुहन्थ्यो ।

³ अनि मुख्य पुजारीहरू, फरिसीहरू र अधिकारीहरूसहित सिपाहीहरूको एक समूह लिएर यहूदा लालटिन, राँको र हतियारहरूसहित त्यहाँ आए ।

⁴ के भइरहेको यियो भनी सबै थोक जानुहने येशू अगाडि आउनुभयो र भन्नुभयो, “तिमीहरू कसलाई खोजिरहेका छौ ?”

⁵ तिनीहरूले उहाँलाई जवाफ दिए, “नासरतका येशूलाई ।” येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म उही हुँ ।” उहाँलाई विश्वासघात गर्ने यहूदा पनि सिपाहीहरूसँगै उभिरहेको थियो ।

⁶ त्यसैले, जब येशूले “म उही हुँ” भन्नुभयो तिनीहरू पछाडि हटे अनि जमिनमा ढले ।

⁷ अनि उहाँले तिनीहरूलाई फेरि सोधुभयो, “तिमीहरू कसलाई खोजिरहेका छौ ?” तिनीहरूले फेरि भने, “नासरतका येशूलाई ।”

⁸ येशूले जवाफ दिनुभयो, “मैले तिमीहरूलाई भनै, म उही हुँ । त्यसैले, यदि तिमीहरू मलाई खोजिरहेका छौ भने, यिनीहरूलाई जान देओ ।”

⁹ यो “तपाईंले मलाई दिनुभएकाहरूमध्ये, मैले कसैलाई पनि गुमाइन्” भनी उहाँले भन्नुभएको वचन पुरा हुनको निम्ति थियो ।

¹⁰ तब सिमोन पत्रुस जससँग तरवार थियो, तिनले त्यो थुतेर प्रधान पुजारीका नोकरलाई प्रहार गरे, र उसको दायाँ कान काटिए । त्यस नोकरको नाम माल्खस थियो ।

¹¹ येशूले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “तरवारलाई म्यानमा नै राख । के पिताले मलाई दिनुभएको कचौरा मैले पिउनु पर्दैन र ?”

¹² त्यसैले, सिपाहीहरूको समूह, कप्तान र यहूदी अधिकारीहरूले येशूलाई पक्रे र बाँधे ।

¹³ तिनीहरूले पहिले उहाँलाई हन्नासकहाँ लगे, किनकि तिनी कैयाफाका ससुरा थिए जो त्यस वर्षका प्रधान पुजारी थिए ।

¹⁴ मानिसहरूको निम्ति एक जना मर्नु उत्तम हुन्छ भनी यहूदीहरूलाई सल्लाह दिने व्यक्ति कैयाफा नै थिए ।

¹⁵ सिमोन पत्रुस येशूको पछिपछि लागे, र अर्का चेलाले पनि त्यसै गरे । ती चेलाको प्रधान पुजारीसँग चिनजान थियो, र तिनी येशूसँगै प्रधान पुजारीका औँगनभित्र पसे ।

¹⁶ तर पत्रुसचाहिँ बाहिर ढोकामा नै उभिरहेका थिए । त्यसैले, प्रधान पुजारीसँग चिनजान भएका अर्का चेला बाहिर गए र ढोकाकी महिला पालेसँग कुरा गरे, र पत्रुसलाई भित्र ल्याए ।

¹⁷ तब महिला दासी अर्थात् ढोकाकी पालेले पत्रुसलाई भनिन् “के तिमी पनि यी मानिसका चेलाहरूमध्ये एक जना होइनौ र ?” तिनले भने, “म होइनैँ ।”

¹⁸ अब नोकरहरू र अधिकारीहरू त्यहाँ उभिरहेका थिए, र तिनीहरूले आगोको भुझ्गो बनाएका थिए, किनकि जाडो थियो, अनि तिनीहरूले आफैलाई न्यानो बनाइराखेका थिए । आफूलाई न्यानो पार्दै पत्रुस पनि तिनीहरूसँगै उभिरहेका थिए ।

¹⁹ प्रधान पुजारीले येशूलाई उहाँका चेलाहरू र उहाँको शिक्षाको बारेमा सोधपुछ गरे ।

²⁰ येशूले तिनलाई जवाफ दिनुभयो, “म संसारसँग खुल्लमखुल्ला बोलेको छु । मैले सधैँ मन्दिर र सभाघरहरूमा शिक्षा दिइरहेको थिएँ जहाँ सबै यहूदीहरूसँगै आउँछन् । मैले कुनै पनि कुरा गुप्तमा भनेको छैन ।

²¹ तपाईंहरूले मलाई किन सोधुहुच्छ ? तिनीहरूलाई नै सोधुहोस जसले मैले भनेको सुनेका छन् । हेर, मैले भनेका कुरा यी मानिसहरूले जान्दछन् ।”

²² जब येशूले यो कुरा भन्नुभयो, त्यहाँ उभिरहेकाहरूमध्ये एक जनाले येशूलाई एक मुक्का हाने, र भने, “के प्रधान पुजारीलाई जवाफ दिने तेरो तरिका त्यही हो ?”

²³ येशूले त्यसलाई जवाफ दिनुभयो, “यदि मैले गलत तवरले बोलैँ भने, त्यो गलत कुराको गवाही देउ, तर यदि मैले ठिकसँग बोलेको छु भने तिमी मलाई किन हिर्काउँछौ ?”

²⁴ अनि हन्नासले येशूलाई बाँधेकै अवस्थामा प्रधान पुजारी कैयाफाकहाँ पठाए ।

²⁵ अब सिमोन पत्रुसचाहिँ उभिएर आफूलाई न्यानो पार्दै थिए । अनि मानिसहरूले तिनलाई भने, “के तिमी पनि त्यसका चेलाहरूमध्येका एक जना होइनौ ?” तिनले यसलाई इन्कार गरे, र भने, “म होइनैँ ।”

²⁶ अनि प्रधान पुजारीका नोकरहरूमध्ये पत्रुसले कान काटिदिएका नोकरका एक जना नातेदारले भने, “के मैले तिमीलाई बगैँचामा तिनीसित देखिनँ र ?”

²⁷ पत्रुसले फेरि इन्कार गरे र तुरुन्तै भाले बास्यो ।

²⁸ त्यसपछि तिनीहरूले येशूलाई कैयाफाबाट राज्यपालको महलमा लगे । बिहान सबैरै थियो, तिनीहरू राज्यपालको महलमा पसेनन्, ताकि तिनीहरूले अशुद्ध नहोऊन् तर निस्तार-चाड खान सकून् ।

²⁹ त्यसैले पिलातस तिनीहरूकहाँ बाहिर गए र भने, “तिमीहरूले यी मानिसको विरुद्धमा के आरोप ल्याउँदै छौ ?”

³⁰ तिनीहरूले तिनलाई जवाफ दिए, र भने, “यदि यो मानिसले खराबी नगरेको भए हामीले यसलाई तपाईंकहाँ सुम्पने थिएनौं ।”

³¹ त्यसकारण, पिलातसले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू आफैले यिनलाई लैजाऊ र आफ्नो व्यवस्थाअनुसार यिनको न्याय गर ।” अनि यहूदीहरूले तिनलाई भने, “कुनै मानिसलाई मृत्युदण्ड दिनु हाम्रो लागि न्यायसङ्गत छैन ।

³² उहाँको मृत्यु कस्तो किसिमले हुनेछ भनी येशूले सङ्केत गरेर भन्नुभएको उहाँको वचन पुरा होस् भनेर यसो भएको थियो ।

³³ त्यसपछि पिलातस फेरि राज्यपालको महलभित्र पसे, अनि येशूलाई बोलाए र तिनले उहाँलाई भने, “के तिमी यहूदीहरूका राजा हौ ?”

³⁴ येशूले जवाफ दिनुभयो, “तपाईं आफैले भन्नुभएको हो वा तपाईंलाई मेरो बरेमा अरू कसैले भनेको हो ?”

³⁵ पिलातसले जवाफ दिए, “म यहूदी होइनँ, हुँ र ? तिम्हा आफ्नै मानिसहरू र तिम्हा मुख्य पुजारीहरूले नै तिमीलाई मकहाँ सुम्पेका छन् । तिमीले के गच्यौ ?”

³⁶ येशूले जवाफ दिनुभयो, “मेरो राज्य यो संसारको होइन । यदि मेरो राज्य यस संसारको हिस्सा थियो भने, मेरा

सेवकहरू लड्ने थिए, ताकि मलाई यहूदीहरूको हातमा सुम्पियोस् । तर मेरो राज्य यस संसारको होइन ।”

³⁷ तब पिलातसले उहाँलाई भने, “त्यसो भए तिमी राजा नै हौ त ?” येशूले जवाफ दिनुभयो, “तपाईं नै मलाई राजा भन्नुहुँच्छ । म यही उद्देश्यको निम्ति जन्मिएको हुँ, अनि म यही उद्देश्यको निम्ति म यस संसारमा आएको छु, ताकि मैले सत्यको गवाही दिँऊ । सत्यका सबैले मेरो आवाज सुन्नन् ।”

³⁸ पिलातसले उहाँलाई भने, “सत्य के हो ?” जब तिनले यसो भने, तिनी फेरि यहूदीहरूकहाँ बाहिर गए र तिनीहरूलाई भने, “म यस मानिसमा कुनै अपराध पाउँदिन ।”

³⁹ तर निस्तार-चाडमा मैले तिमीहरूका निम्ति एक जनालाई छोडिदिने तिमीहरूको प्रवलन छ । त्यसैले, के म तिमीहरूका निम्ति यहूदीहरूका राजालाई छोडी दिँऊ भन्ने तिमीहरू चाहन्छौ ?”

⁴⁰ तब तिनीहरूले फेरि कराए, र भने, “यस मानिसलाई होइन, तर बारब्बालाई छोडिदिनुहोस् ।” बारब्बाचाहिँ एक डाँकुथिए ।

John 19:1

¹ तब पिलातसले येशूलाई लगे र उहाँलाई कोरा लगाए ।

² सिपाहीहरूले काँडाको मुकुट बनाए । तिनीहरूले यसलाई येशूको शिरमा लगाइदिए, अनि उहाँलाई बैजनी रडको वस्त्र पहिन्याइदिए ।

³ तिनीहरू उहाँकहाँ आए, र भने, “यहूदीहरूका राजाको जय होस् !” अनि तिनीहरूले उहाँलाई मुक्का हाने ।

⁴ तब पिलातस फेरि बाहिर गए, र तिनीहरूलाई भने, “हेर, मैले यिनलाई तिमीहरूकहाँ बाहिर ल्याउँदै छु, ताकि मैले यिनमा कुनै दोष पाउँदिनँ भन्ने तिमीहरूले जान सक ।”

⁵ त्यसैले, येशू बाहिर आउनुभयो । उहाँले काँडाको मुकुट र बैजनी रडको वस्त्र लगाउनुभएको थियो । तब पिलातसले तिनीहरूलाई भने, “यी मानिसलाई हेर !”

⁶ जब मुख्य पुजारीहरू र अधिकारीहरूले येशूलाई देखे, तिनीहरू उच्च सोरले कराए, र भने, “त्यसलाई क्रुसमा टाँग, त्यसलाई क्रुसमा टाँग !” पिलातसले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू आफैले लैजाओ र यिनलाई क्रुसमा टाँग, किनकि म यिनमा कुनै दोष भेटाउँदिनै ।”

⁷ यहूदीहरूले तिनलाई जवाफ दिए, “हामीसँग व्यवस्था छ, अनि त्यो व्यवस्थाअनुसार यो मर्नुपर्छ, किनभने यसले परमेश्वरका पुत्र हुँ भनी दाबी गर्छ ।”

⁸ जब पिलातसले यो भनाइ सुने, तिनी झन् डराए,

⁹ अनि तिनी फेरि राज्यपालको महलभित्र पसे, र येशूलाई भने, “तिमी कहाँबाट आएका हौ ?” तर येशूले तिनलाई जवाफ दिनुभएन ।

¹⁰ तब पिलातसले उहाँलाई भने, “के तिमी मसँग बोल्दैनौ ? मसित तिमीलाई छोडिदिने र क्रुसमा टाँग्ने शक्ति छ भन्ने के तिमीलाई थाहा छैन ?”

¹¹ येशूले तिनलाई जवाफ दिनुभयो, “तपाईंलाई माथिबाट दिइएको बाहेक तपाईंसँग ममाथि कुनै शक्ति छैन । यसकारण, जसले मलाई तपाईंको हातमा सुम्प्यो त्यसको पाप अझ ठुलो हुँच्छ ।”

¹² यस जवाफमा पिलातसले उहाँलाई छोड्ने कोसिस गरे, तर यहूदीहरू यसो भन्दै कराए, “तपाईंले यो मानिसलाई छोड्नुभयो भने तपाईं कैसरको मित्र हुनुहुन्नः जसले आफैलाई राजा तुल्याउँछ, त्यो कैसरको विरुद्ध बोल्छ ।”

¹³ जब पिलातसले यी कुराहरू सुने, तिनले येशूलाई बाहिर ल्याए, र “दुङ्गाको पेटी” (हिब्रूमा “गब्बथा”) भनिने ठाउँको न्याय आसनमा बसे ।

¹⁴ निस्तारको तथारीको दिनको करिब छैठौं पहर भएको थियो । पिलातसले यहूदीहरूलाई भने, “हेर, तिमीहरूका राजा यहाँ हुनुहुन्च !”

¹⁵ तिनीहरू ठुलो सोरमा कराए, “यसलाई लानुहोस्, यसलाई लानुहोस्, यसलाई क्रुसमा टाँग्नुहोस् !” पिलातसले तिनीहरूलाई भने, “के तिमीहरूका राजालाई मैले क्रुसमा

टाँग्नुपर्ने हो ?” मुख्य पुजारीहरूले जवाफ दिए, “हामीसँग कैसरबाहेक अरू कुनै राजा छैन ।”

¹⁶ तब पिलातसले क्रुसमा टाँग्नको लागि येशूलाई तिनीहरूकहाँ सुम्प्ये ।

¹⁷ तब तिनीहरूले येशूलाई लगे, अनि उहाँ आफ्नो क्रुस आफै बोकी, “खप्परे ठाउँ” भन्ने ठाउँतिर जानुभयो, जसलाई हिब्रूमा “गलगथा” भनिन्छ ।

¹⁸ त्यहाँ तिनीहरूले येशूलाई क्रुसमा टाँगी, उहाँसँगै अरू दुई जना मानिसलाई पनि येशूलाई बिचमा पारेर दुवैपटि एक-एक जनालाई क्रुसमा टाँगे ।

¹⁹ पिलातसले एउटा चिन्ह पनि लेखे र क्रुसमाथि राखे । त्यहाँ यस्तो लेखिएको थियो: नासरतका येशू यहूदीहरूका राजा ।

²⁰ यहूदीहरूमध्ये धेरैले यो चिन्ह पढे, किनभने येशूलाई टाँगीएको ठाउँ सहरको नजिकै थियो । यो चिन्ह हिब्रू ल्याटिन र ग्रिकमा लेखिएको थियो ।

²¹ तब यहूदीहरूका मुख्य पुजारीहरूले पिलातसलाई भने, “यहूदीहरूका राजा नलेखुहोस् बरु यसले, ‘म यहूदीहरूका राजा हुँ’ भनेको थियो भनी लेखुहोस् ।”

²² पिलातसले जवाफ दिए, “मैले जे लेखौं सो लेखौं ।”

²³ सिपाहीहरूले येशूलाई क्रुसमा टाँगेपछि तिनीहरूले उहाँको वस्त्र लिए अनि चार भाग बनाए । हरेक सिपाहीको लागि एक-एक भाग पच्यो र लबेदा पनि । अब लबेदाचाहिँ सिउनीविनाको माथिदेखि पुरै बुनेको थियो ।

²⁴ तब तिनीहरूले एक आपसमा भने, “यसलाई नव्यातौँ, बरु यो कसको हुनेछ भनी निर्णय गर्न चिट्ठा हालौँ ।” धर्मशास्त्रको वचन पुरा होस् यसो भएको थियो, “तिनीहरूले मेरो वस्त्र आपसमा भाग लगाए; तिनीहरूले मेरो वस्त्रको लागि चिट्ठा हाले ।”

²⁵ सिपाहीहरूले यी कुराहरू गरे । येशूकी आमा, उहाँकी आमाकी बहिनी, क्लोपासकी पत्नी मरियम र मरियम मगदलिनी येशूको क्रुसको छेउमा उभिरहेका थिए ।

²⁶ जब येशूले आफ्नी आमा र आफूले माया गर्नुभएका चेलालाई नजिकै उभिएको देख्नुभयो, उहाँले आफ्नी आमालाई भन्नुभयो, “हे नारी, हेर्नुहोस्, तपाईंका छोरा ।”

²⁷ तब उहाँले ती चेलालाई भन्नुभयो, “हेर, तिमी आमा !” त्यस बेलादेखि ती चेलाले तिनलाई आफ्नो घरमा लगे ।

²⁸ यसपछि येशूले सबै थोक पुरा गरिएको थियो भन्ने जान्नुभएको हुनाले धर्मशास्त्र पुरा हुनको लागि उहाँले भन्नुभयो, “मलाई तिर्खा लाय्यो ।”

²⁹ अमिलो मद्यले भरिएको एउटा भाँडा त्याहाँ राखिएको थियो । त्यसैले, तिनीहरूले अमिलो दाखमद्यले भरिएको स्पन्जलाई हिसपको हाँगामा चोपेर उहाँको मुखमा राखिदिए ।

³⁰ जब येशूले अमिलो लिनुभयो, उहाँले भन्नुभयो, “सिद्धियो ।” उहाँले आफ्नो शिर झुकाउनुभयो र आफ्नो आत्मा त्याग्नुभयो ।

³¹ यो तयारीको दिन भएको, र शबाथको अवधिमा शरीर क्रुसमा नरहोस् भन्ने हेतुले (किनकि शबाथ महत्वपूर्ण दिन थियो), यहूदीहरूले पिलातसलाई तिनीहरूका खुट्टा भाँचेर तिनीहरूलाई हटाउनलाई आग्रह गरे ।

³² तब सिपाहीहरू आए, र येशूसँगै क्रुसमा टाँगिएका पहिलो र दोस्रो मानिसका खुट्टा भाँचीदिए ।

³³ जब तिनीहरू येशूकहाँ आए, तिनीहरूले उहाँको मृत्यु अगि नै भइसकेको देखे । त्यसैले, तिनीहरूले उहाँका खुट्टा भाँचेनन् ।

³⁴ तापनि सिपाहीहरूमध्ये एक जनाले उहाँको कोखमा भालाले घोचे, र तत्कालै रगत र पानी निस्क्यो ।

³⁵ जसले यो देखे तिनले यो गवाही दिएका छन्, र तिनको गवाही सत्य छ । तिनले भनेको सत्य हो भनी तिनी जान्दछन् छन्, र तिमीहरूले विश्वास गर ।

³⁶ यी कुराहरू यस हेतुले भए, ताकि धर्मशास्त्र पुरा होस्, “उहाँको एउटै पनि हड्डी भाँचिनेछैन ।”

³⁷ फेरि, अर्को धर्मशास्त्रले भन्छ, ‘तिनीहरूले उहाँलाई हेर्नेछन् जसलाई तिनीहरूले घोचे ।’

³⁸ यी कुराहरूपछि अरिमाथियाका योसेफ येशूका चेला भएका हुनाले (तर यहूदीहरूको डरले तिनी गुप्तमा मात्र चेला थिए) तिनले येशूको शरीरलाई लान पाउँ भनी पिलातससँग अनुरोध गरे । पिलातसले तिनलाई अनुमति दिए । त्यसकारण योसेफ आए, र उहाँको शरीर लगे ।

³⁹ निकोदेमस पनि आए जो पहिले येशूकहाँ राति आएका थिए । तिनले झाप्डै तेत्तिस किलो मूर्र र एलवाको मिश्रण ल्याए ।

⁴⁰ त्यसैले, तिनीहरूले येशूको शरीरलाई लगे र दफनको निम्ति यहूदीहरूको चलनअनुसार मसलासहित सुती कपडाले बढे ।

⁴¹ अब उहाँलाई क्रुसमा झुण्ड्याइएको ठाउँमा एउटा बगैँचा थियो, र त्यो बगैँचामा एउटा नयाँ चिहान थियो जसमा अहिलेसम्म कुनै व्यक्तिलाई गाडिएको थिएन ।

⁴² यो दिन यहूदीहरूका निम्ति तयारीको दिन भएको र चिहान पनि नजिकै भएको हुनाले तिनीहरूले येशूलाई त्यसैमा राखे ।

John 20:1

१ हप्ताको पहिले दिन सबैरै अँध्यारो छैदै मरियम मगदलिनी चिहानमा आइन्, र तिनले चिहानबाट ढुङ्गा हटाइएको देखिन ।

² यसकारण तिनी दौडिन्, अनि सिमोन पत्रुस र येशूले प्रेम गर्नुभएका अर्का चेलाकहाँ आइन्, र तिनले तिनीहरूलाई भनिन्, “तिनीहरूले हाम्रा प्रभुलाई चिहानबाट निकालेर लगेछन्, अनि तिनीहरूले कहाँ राखेका छन्, हामी जान्दैनौँ ।”

³ तब पत्रस र ती अर्का चेला बाहिर निस्के र तिनीहरू चिहानतिर गए ।

⁴ तिनीहरू दुवै जना सँगसँगै दौडे, अर्का चेला चाँडै पत्रसभन्दा अगि दौडे, अनि चिहानमा पहिले आइपुगे ।

⁵ तिनले निहुरिएर चिहानभित्र हेरे; तिनले सुतीका कपडाहरू पडिरहेको देखे, तर तिनी भित्र पसेनन् ।

⁶ सिमोन पत्रस तिनीपछि आइपुगे र चिहानभित्र गए । तिनले यहाँ सुतीका कपडाहरू पडिरहेका देखे,

⁷ अनि उहाँको शिरको कपडा पनि देखे । यो पडिरहेका कपडाहरूसँग थिएन, तर अलगै पट्ट्याइएको थियो ।

⁸ त्यसपछि चिहानमा पहिला आइपुग्ने ती अर्का चेला पनि भित्र गए, अनि तिनले देखे र विश्वास गरे ।

⁹ त्यसबेलासम्म पनि उहाँ मृतकहरूबाट जीवित भई उठनुपर्छ भनी तिनीहरूले अझै पनि धर्मशास्त्र बुझेनन् ।

¹⁰ यसकारण चेलाहरू फेरि घर गए ।

¹¹ तर मरियमचाहिँ रुँदै चिहानबाहिर उभिएरहेकी थिइन्; तिनले रुँदै निहुरिएर चिहानभित्र हेरिन् ।

¹² तिनले सेतो पहिरनमा येशूको शरीर राखिएको शिरपटि एक र पाउपटि अर्को गरी दुई जना स्वगदूत बसिरहेका देखिन् ।

¹³ तिनीहरूले तिनलाई भने, “हे नारी, तिमी किन रोइरहेकी छ्यौ ?” तिनले तिनीहरूलाई भनिन्, ‘किनभने तिनीहरूले मेरा प्रभुलाई लागे, अनि मलाई थाहा छैन तिनीहरूले उहाँलाई कहाँ राखेका छन् ।’

¹⁴ जब तिनले यसो भनिन्, तिनी फर्किन्, अनि तिनले त्यहाँ येशू उभिरहनुभएको देखिन्, तर उहाँ येशू नै हुनुहुन्छ भनी तिनले चिनिनन् ।

¹⁵ येशूले तिनलाई भनुभयो, “ए नारी ! तिमी किन रोइरहेकी छ्यौ ? तिमी कसलाई खोज्दै छ्यौ ?” तिनले ती मानिस बगैंचाका माली हुन् भनी ठानिन्, र तिनले भनिन्, ‘महाशय, यदि तपाईंले उहाँलाई लानुभएको छ भने मलाई बताउनुहोस् तपाईंले उहाँलाई कहाँ राख्युभएको छ, र म उहाँलाई लिएर जानेछु ।’

¹⁶ येशूले तिनलाई भनुभयो, “मरियम !” तिनी फर्किन्, र आरमेइक भाषामा उहाँलाई भनिन् “रब्बोनी” (जसको अर्थ हुन्छ, “गुरु”) ।

¹⁷ येशूले तिनलाई भनुभयो, “मलाई नछोऊ, किनभने म अझै पिताकहाँ गएको छैन, तर मेरा भाइहरूकहाँ गएर तिनीहरूलाई भनिदेउ, कि म मेरा पिता र तिमीहरूका पिता अनि मेरा परमेश्वर र तिमीहरूका परमेश्वरकहाँ जानेछु ।”

¹⁸ मरियम मग्दलिनी चेलाहरूकहाँ आइन्, र तिनलाई उहाँले भनुभएका यी कुराहरू बताइन् र भनिन्, “मैले प्रभुलाई देखेँ ।”

¹⁹ हप्ताको पहिलो दिनको साँझापख यहूदीहरूको डरले चेलाहरू जहाँ बसेका थिए, त्यसका ढोकाहरू बन्द गरिएको हुँदा, येशू आउनुभयो र तिनीहरूका बिचमा उभिनुभयो, र तिनीहरूलाई भनुभयो, “तिमीहरूलाई शान्ति !”

²⁰ जब उहाँले तिनीहरूलाई यो भनुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई आफ्ना हात र कोखा देखाउनुभयो । चेलाहरूले प्रभुलाई देखेपछि तिनीहरू खुसी भए ।

²¹ तब येशूले तिनीहरूलाई फेरि भनुभयो, “तिमीहरूलाई शान्ति होस् । जसरी पिताले मलाई पठाउनुभएको छ त्यसरी नै म तिमीहरूलाई पनि पठाउँदै छु ।”

²² जब येशूले यसो भनुभयो उहाँले तिनीहरूमाथि सास फुक्नुभयो, र तिनीहरूलाई भनुभयो, “पवित्र आत्मा लेओ ।

²³ तिमीहरूले जसका पापहरू क्षमा गर्छौं ती तिनीहरूका निम्ति क्षमा गरिन्छन्; जसका पापहरू तिमीहरू कायम राख्छौं, ती कायम राखिन्छन् ।”

²⁴ येशू आउनुहुँदा बाह जना चेलामध्ये दिदुमस भनिने थोमाचाहिँ तिनीहरूसँग थिएनन् ।

²⁵ पछि अरू चेलाहरूले “हामीले प्रभुलाई देख्यौं” भनी तिनलाई बताए । तिनले तिनीहरूलाई भने, “मैले उहाँका हातका काँटीहरूका ढोबहरू नदेखेसम्म र मेरो औला त्यहाँ नहालेसम्म, र उहाँको कोखमा मेरो हात नहालेसम्म म विश्वास गर्नेछैनँ ।”

²⁶ आठ दिनपछि उहाँका चेलाहरू फेरि कोठाभित्र थिए, र थोमा पनि तिनीहरूसँग थिए । ढोकाहरू बन्द गरिएको अवस्थामा नै येशू तिनीहरूकहाँ आउनुभयो र तिनीहरूका बिचमा उभिनुभयो, र भन्नुभयो, “तिमीहरूलाई शान्ति !”

²⁷ त्यसपछि उहाँले थोमालाई भन्नुभयो, “तिमा औला यहाँ हाल, र मेरा हातहरू हेर अनि मेरो कोखामा तिमो हात हाल, अविश्वासी नहोऊ, तर विश्वास गर ।”

²⁸ थोमाले जवाफ दिए, र उहाँलाई भने, “मेरा प्रभु, मेरा परमेश्वर !”

²⁹ येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमीले मलाई देखेको कारणले विश्वास गरेका छौ । धन्य हुन् तिनीहरू जसले देखेका छैनन् र पनि विश्वास गरेका छन् ।”

³⁰ यस पुस्तकमा नलेखिएका अरू धेरै चिन्हहरू येशूले चेलाहरूको उपस्थितिमा गर्नुभयो,

³¹ तर यीचाहिँ लेखिएका छन्, ताकि येशू नै खीष्ट अर्थात् परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भनी तिमीहरूले विश्वास गर्न सक र विश्वास गरेर उहाँको नाउँमा तिमीहरूले जीवन पाउन सक ।

John 21:1

¹ यी कुराहरूपछि येशू आफै फेरि तिबेरियास समुद्रमा चेलाहरूकहाँ देखा पर्नुभयो, उहाँ यसरी देखा पर्नुभयो ।

² सिमोन पत्रुस, दिदुमस भनिने थोमा, गालीलको कानाका नथानेल, जब्दियाका छोराहरू, र येशूका अरू दुई चेलासँग थिए ।

³ सिमोन पत्रुसले तिनीहरूलाई भने, “म माछा मार्न जाँदैछु ।” तिनीहरूले तिनलाई भने, “हामी पनि तिमीसँगै आउनेछौं ।” तिनीहरू गए, र डुङ्गामा चढे, तर रातभिरिमा तिनीहरूले कुनै पनि माछा पक्रेनन् ।

⁴ अब बिहान सबैरै थियो । येशू समुद्रको किनारमा खडा हुनुभयो, तर उहाँयै येशू हुनुहुन्यो भनी चेलाहरूले चिनेनन् ।

⁵ त्यसैले, येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “ए जवान मानिसहरू, के तिमीहरूसँग कुनै खानेकुरा छ ?” उनीहरूले उहाँलाई जवाफ दिए, “छैन ।”

⁶ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूको जाल डुङ्गाको दाहिनेपटि हान, अनि तिमीहरूले केही भट्टाउनेछौं ।” त्यसैले, तिनीहरूले आफ्नो जाल हाने, तर माछाहरू अति धेरै भएकोले तिनीहरूले त्यो तान्न सकेनन् ।

⁷ तब येशूले प्रेम गर्नुभएका चेलाले पत्रुसलाई भने, “उहाँ प्रभु हुनुहुन्छ ।” जब सिमोन पत्रुसले उहाँ प्रभु हुनुहुन्छ भन्ने सुने, तिनले तिनको बाहिरी वस्त्र बाँधे (किनकि तिनले त्यो फुकालेका थिए), र समुद्रमा आफै हाम्फाले ।

⁸ अरू चेलाहरू डुङ्गामा चढे (किनकि तिनीहरू जमिनबाट धेरै टाढा थिएनन्, करिब सय मिटर टाढा मात्र थिए), र तिनीहरूले माछाले भरिएको जाल तानिरहेका थिए ।

⁹ जब तिनीहरू जमिनमा उत्रे, तिनीहरूले आगोको भुङ्ग्रो र त्यसमा रोटीसँगै माछा राखेको देखे ।

¹⁰ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले भर्खरै पक्रेका केही माछाहरू ल्याओ ।”

¹¹ तब सिमोन पत्रुस गए, र एक सय त्रिपन्नवटा ठुला-ठुला माछाले भरिएको त्यो जाल जमिनमा ल्याए । त्यहाँ यति धेरै माछाहरू थिए, तर पनि जाल च्यातिएन ।

¹² येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आओ, र खाजा खाओ ।” कुनै पनि चेलाले “तपाईं को हुनुहुन्छ ?” भनी उहाँलाई सोध्ने साहस गरेन ।

¹³ येशू आउनुभयो र रोटी लिनुभयो, र तिनीहरूलाई दिनुभयो र माछा पनि दिनुभयो ।

¹⁴ मृत्युबाट जीवित हुनुभएपछि येशूले आफूलाई चेलाहरूकहाँ प्रकट गर्नुभएको यो तेस्रो पटक थियो ।

¹⁵ तिनीहरूले खाजा खाइसकेपछि येशूले सिमोन पत्रुसलाई भन्नुभयो, “यूहन्नाका छोरा सिमोन, के तिमीले मलाई यिनीहरूभन्दा पनि बढी प्रेम गर्छौ ?” पत्रुसले उहाँलाई भने, “हो प्रभु, तपाईं जानुहुन्छ कि म तपाईंलाई प्रेम गर्छु ।” येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “मेरा थुमाहरूलाई खुवाऊ ।”

¹⁶ उहाँले तिनलाई फेरि दोस्रो पटक भन्नुभयो, “यूहन्नाका छोरा सिमोन, के तिमी मलाई प्रेम गर्छौ ?” पत्रुसले उहाँलाई जवाफ दिए, “हो प्रभु, तपाईं जानुहुन्छ कि म तपाईंलाई प्रेम गर्छु ।” येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “मेरा भेडाहरूको हेरचाह गर ।”

¹⁷ उहाँले तिनलाई तेस्रो पटक भन्नुभयो, “यूहन्नाका छोरा सिमोन, के तिमी मलाई प्रेम गर्छौ ?” पत्रुस निराश भए, किनकि येशूले तिनलाई “के तिमी मलाई प्रेम गर्छौ ?” भनी तेस्रो पटक सोधुभएको थियो । तिनले उहाँलाई भने, “प्रभु, तपाईं सबै थोक जानुहुन्छ, कि म तपाईंलाई प्रेम गर्छु ।” येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “मेरा भेडाहरूलाई खुवाऊ ।”

¹⁸ साँचो साँचो म तिमीलाई भन्दछु, जब तिमी जवान थियौ, तिमी आफैं कपडा लगाउँथ्यौ र जहाँ जान चाहन्थ्यौ यतै जान्थ्यौ, तर जब तिमी वृद्ध हुन्छौ, तिमीले आफ्ना हात पसार्नेछौ र कसैले तिमीलाई कपडा लगाइदिनेछ र तिमी जहाँ जान चाहेदैनौ त्यहाँ तिमीलाई बोकेर लगिन्छ ।

¹⁹ पत्रुसले कस्तो किसिमको मृत्युले परमेश्वरलाई महिमा दिन्छ भनी सङ्केत गर्न येशूले यसो भन्नुभयो । उहाँले यो बताउनुभएपछि पत्रुसलाई भन्नुभयो, “मलाई पछ्याऊ ।”

²⁰ पत्रुस फर्केर हेर्दा तिनले येशूले प्रेम गर्नुभएका चेला अर्थात् भोजमा येशूको छातीमा अडेस लगाएर बस्ने र उहाँलाई, “प्रभु, तपाईंलाई विश्वासघात गर्ने को हो ?” भनी सोधे चेला उहाँहरूको पछिपछि आइरहेको देखे ।

²¹ पत्रुसले तिनलाई देखे, र येशूलाई भने, “प्रभु, यी मानिसले चाहिँके गर्नेछन् ?”

²² येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “यदि म नआउञ्जेसम्म तिनी रहेको चाहैं भने पनि तिमीलाई के भयो त ? मलाई पछ्याऊ ।”

²³ त्यसैले, ती चेला मर्नेछैनन् भने यो भनाइ भाइहरूमाझ फैलियो । तरै पनि येशूले पत्रुसलाई अर्का चेला मर्देनन् भन्नुभएन, तर “यदि म नआउञ्जेसम्म तिनी रहेको चाहैं भने पनि तिमीलाई के भयो त ?” भन्नुभएको थियो ।

²⁴ यी कुराहरूको गवाही दिने, र यी कुराहरू लेखे यिनै चेला हुन्, र हामी जान्दछौं, कि तिनको गवाही सत्य छ ।

²⁵ येशूले गर्नुभएका अरू धैरे कुराहरू पनि छन् । यदि ती सबै लेखिएका भए, मलाई लाग्छ, ती लेखिएका पुस्तकहरू संसारमा पनि अटाउने थिएनन् ।